Wtorek, 24 Lutego (8 Marca) 1870 r.

Wtorek, 24 Lutego (8 Marca) 1870 r.

№ 44. ROK SIÓDMY. № 44.

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w St.-Petersburgu w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w Moskwie, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—Oddzielne numera sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— Artykuły i ogłoszenia *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — Listy przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

PRENUMERATA
NA
DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w II-m kwartale r. b. wychodzić będzie, według tego samego programu, w takich samych warunkach i w tym samym jak w I-m kwartale, formacie.

Prenumerata miejscowa pozostaje taż sama, a mianowicie:

w Warszawie bez rozsyłki:

na rok . . . . . rs. 8 —
„ 6 miesięcy . „ 4 —
„ 3 miesiące . „ 2 —
„ 1 miesiąc . „ — k. 67

Za przesyłkę do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata zamiejscowa przyjmuje się **jedynie w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich**, na ulicy Miodowej Nr. 487, roczna, półroczna, kwartalna i miesięczna:

Cena prenumeraty zamiejscowej:

na rok; na pół roku; na 3 miesiące; na miesiąc.
10rs.¹) 5rs.²) rs.2k.50³) k.84⁴)

PP. prenumeratorowie zamiejscowi, pragnący zaprenumerować **Dziennik**, raczą przysyłać pieniądze, za termin żądany, wprost do Dyrekcji **franco**, z wyraźnem wypisaniem adresu. Numera **Dziennika Warszawskiego** będą wysłane w **banderolach z adresem prenumeratora**.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych, iż powinni **o ile można najwcześniej** dopełnić **przesyłki** pieniędzy, jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu **Dziennika**.

¹) W tej cyfrze za ekspedycję 40 za przesyłkę pocztą 1 rsr. 60 kop.
²) W tej cyfrze za ekspedycję 20 za przesyłkę pocztą 80 kop.
³) W tej liczbie za ekspedycję 10 za przesyłkę pocztą 40 kop.
⁴) W tej cyfrze za ekspedycję 3½ za przesyłkę pocztą 13½ kop.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 24 Lutego (8 Marca).

Najjaśniejszy Pan Najmiłościwiej udzielić raczył, na dniu 19-m lutego, następujące nagrody: ordery: członkowi zawiadującemu czynnościami komitetu urządzającego w Królestwie Polskiem, radcy tajnemu, senatorowi *Sołowjewowi*—św. Włodzimierza klasy 2-ej; członkowi tegoż komitetu, rzeczywistemu radcy stanu *Trubnikowowi*—św. Stanisława klasy 1-ej; rangi radców tajnych, rzeczywistym radcom stanu: dyrektorowi głównemu prezydującemu w komisji rządowej sprawiedliwości *Wosińskiemu*, i członkowi komitetu urządzającego w Królestwie Polskiem, zawiadującemu komisją prawną *Gotowcewowi*.

Najjaśniejszy Pan, przez wzgląd na służbę odznaczającą się gorliwością, Najmiłościwiej udzielić raczył, na dniu 16 lutego, order św. Anny klasy 1-ej z koroną Cesarską izmieczami nad orderem, jenerał-majorowi, pierwszemu pomocnikowi naczelnika artylerji okręgu wojennego warszawskiego *Kondratjewowi*. *(Rus. Inw.)*

Najwyższy rozkaz. — Minister spraw wewnętrznych przesłał rządzącemu senatowi wypis z Najwyżej zatwierdzonego w d. 1 lutego 1870 r. protokół komitetu do spraw Królestwa Polskiego treści następującej: „Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu 20 stycznia 1870 roku, rozpatrywał wniosek ministra spraw wewnętrznych z d. 10 listopada 1869 r., o prawach do pensji oficerów będących w służbie w Królestwie Polskiem w wydziale spraw wewnętrznych. Komitet, zgodnie z wnioskiem ministra spraw wewnętrznych, wnosił: aby moc Najwyżej zatwierdzonego 31 maja 1868 r. postanowienia komitetu do spraw Królestwa o prawach do pensji urzędników cywilnych wydziału spraw wewnętrznych rozciągnąć i na zostających w służbie w tymże wydziale oficerów, tak dymisjonowanych jakoteż liczących się w wojsku, którzy weszli do służby w gubernjach Królestwa po 1 stycznia 1864 roku, a nie podchodzą pod przepisy 30 lipca 1867 r. o prawach i prerogatywach urzędników ruskiego pochodzenia.“ Najjaśniejszy Pan na protokule komitetu, 1 lutego 1870 r. raczył własnoręcznie napisać: *„Wykonać.“ (Gon. Urzęd.)*

Zostający przy Namiestniku w Królestwie Polskiem Inspektor Lekarski, stosownie do otrzymanego zawiadomienia od Konsulatu Jeneralnego Północno-Niemieckiego Związku w Warszawie, podaje do wiadomości powszechnej, że rząd Królewsko-Pruski w Opolu z pomiędzy środków przedsięwziętych w celu niedopuszczenia księgosuszu, zniósł przepis, podług którego wprowadzanie świń przez granicę Okręgu Opolskiego ze strony Królestwa Polskiego i Galicji Austrjackiej od Kostau w Powiecie Krzyżborgskim do Wchowitz w Powiecie Leobschützkim, dozwalało się tylko drogą żelazną w wozach zamkniętych i obecnie dozwala przepędu i przewozu świń przez pomienioną linję graniczną także i drogami zwyczajnemi i bez wszelkich ograniczeń.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 24 Lutego (8 Marca).

Dzisiejsza poczta spóźniła się o kilkanaście godzin, a nadeszłe nią gazety, nie zawierają żadnego wybitniejszego faktu politycznego. Tak paryzkie jak i inne dzienniki zajmują się najbardziej podanemi przez *Times* ustępami z listów francuzkiego ministra spraw zagranicznych p. Daru do nieznanej osoby w Rzymie, charakteryzującemi stanowisko gabinetu tujleryjskiego do stolicy apostolskiej. P. Daru zapewniając o swej przychylności dla Rzymu, odradza stanowczo uchwalenie przez sobór nieomylności papieża i zasad *Sylabusa*, i posuwa się aż do ostrzeżenia, że Francja mogłaby być zmuszoną do odwołania wojsk swych z Rzymu. Dzienniki paryzkie dotąd nie zaprzeczyły wiarogodności tych listów. Za to zupełnie nieprawdopodobną zdaje się wieść, jakoby biskup Algierji, mgr. Lavigerie, który niedawno powrócił z Paryża do Rzymu, powiózł tam wiadomość, iż p. Ollivier zapytywany przez niego co do kwestji nieomylności, oświadczył, iż ta kwestja jest czysto wewnętrzno-kościelną, którą sobór może zajmować się z zupełną swobodą. Takie odosobnianie kwestij kościelnych od kwestij świecko-społecznych, znajduje stronników jedynie w stolicy apostolskiej. Tak, kardynał Antonelli w odpowiedzi na notę austro-węgierskiego kanclerza do p. Trautmansdorffa, której rozbiór podaje *Memorial diplomatique*, naciska na charater czysto religijny i kościelny nowych kanonów, dowodząc, że takowe nie wkraczają wcale w prawa państw. Oświadczenie jednak to nie zgadza się z rzeczywistością.

Parlament Związku północno-niemieckiego dąży do powolnego zjednoczenia całych Niemiec na podstawie traktatu prazkiego, za pomocą oddzielnych konwencji co do wspólnych interesów. Działając w tym duchu zatwierdził konwencję zawartą z państwami południowo-niemieckiemi co do wprowadzenia jedności miar i wag, poczem pójdzie jedność monety. Przeciwko tym dążeniom centralizacyjno-prawodawczym, okazują się jednak protestacje. Tak, księstwa meklemburgskie sprzeciwiają się utworzeniu jednego sądu najwyższego na cały związek północno-niemiecki. Opozycja partykularystyczna daje się także spostrzegać w samym Berlinie, w łonie stron-

nictwa zachowawczego, którego organem jest *Neue Preussische Ztng.*—Według dzienników paryzkich, mowa hr. Bismarcka na posiedzeniu parlamentu związkowego z d. 1 marca w której przedstawiał jedność niemiecką, jako już osiągniętą moralnie, sprawiła najgorsze wrażenie w Wirtembergu i Bawarji, gdzie na licznych zebraniach zaprotestowano przeciw twierdzoniom hr. Bismarcka, broniąc autonomji tych państw.

Wiadomość podana przez *Gaulois* o pełnem zapału przyjęciu księcia Montpensier przez lud w Madrycie, jak zapewnia *La France*, nie została potwierdzona przez żaden poważniejszy organ. Tymczasem karliści okazują się stanowczo zdecydowanemi do działania i już w niektórych punktach popłynęła krew. Rząd przedsiębierze wszelkie środki ostrożności, a jednym z nich było odwołanie około 30 prefektów.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *7 marca (23 lutego).* **Stan oblężenia w okręgu Kotorskim został zniesiony.**

Monachjum, *7 marca (23 lutego).* **Hrabia Bray, przyjął wydział spraw zagranicznych.**

Paryż, *7 marca (23 lutego).* **Dziennik** ***La France*** **zamieszcza list p. Montalambert, wysławiający postawę opozycyjną Doupanloup'a i Gratry'ego względem ultramontanizmu, w interesie cywilizacji i postępu.**

(Correspondenz Bűreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Madryt, 4 marca (20 lutego). Gazetta* ogłasza dekreta zaprowadzające znaczne zmiany w składzie wyższej administracji. Trzydziestu gubernatorów cywilnych zostało mianowanych na nowo lub przeniesionych z jednej prowincji do drugiej. — Zdaje się, że karliści postanowili wystąpić czynnie. Sceny nacechowane gwałtem miały miejsce w Calatayud, Aragonji i Segowji. Krew popłynęła. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Berlin, 4 marca (20 lutego).* Rząd bawarski, zawiadamiając rząd pruski o nominacji p. Bray na miejsce księcia Hohenlohe, oświadczył, iż stałem jego postanowieniem jest utrzymanie polityki narodowej opartej na traktacie przymierza z Prusami. *(Tamże.)*

* *Konstantynopol, 4 marca (20 lutego).* Irade sułtańskie upoważnia statki kupieckie do wypływania w nocy z Dardanellów i z Bosforu. Co się zaś tyczy wpływania na też wody, wszystko pozostało po dawnemu. *(Tamże).*

* (S k a r g i n a b i e d ę). *Warsz. Dniewn.* pisze: „Galicyjsko-polska gazeta, *Kraj*, skarży się na powszechną biedę w Krakowie, i okropną nędzę, cierpianą przez zamieszkałych tam, tak zwanych emigrantów. „Dawniej",—powiada *Kraj*,—„nie było dobroczynnych towarzystw i instytucij, a mniej było ubóstwa, gdyż każdego zamożnego obywatela obowiązywało sumienie do pomagania bliźniemu". Krakowska gazeta, widocznie pojmuje rzecz na przewrót. Naturalniej byłoby przypuszczać, że powszechny dobrobyt, jeżeli rzeczywiście kiedykolwiek istniał, nie uwarunkowywał potrzeby uorganizowanej dobroczynności. „Teraz",— powiada dalej *Kraj*, — „istnieją u nas towarzystwa dobroczynne pod różnemi nazwami; przy tem wszystkiem w kraju jest okropna nędza." Przytoczony ustęp charakteryzuje najlepiej niemowlęcą naiwność i poczciwą prostotę galicyjskiego organu, który chce być organem i kierownikiem pewnej koterji opinij publicznej. Jakby dobroczynność, pomagająca pojedynczym osobom, choćby najrozleglejsza, była w stanie wpłynąć choć cokolwiek na ekonomiczny stan kraju. Środki paliatywne są bezsilne tam, gdzie potrzeba ogólnych, radykalnych środków, i nie można nie dziwić się, że taka prosta prawda, jest niewiadoma publicystom *Kraju.* Nie dziw zatem, jeżeli i w kwestjach politycznych krakowska gazeta kieruje się niedojrzałemi sądami. Kreśląc, pomimo towarzystw dobroczynnosci, obraz nędzy, *Kraj* powiada dalej: „Żebraków spotykamy na każdym kroku; może być, że są to przyszli złoczyńcy, dla tego że nieszczęście zwykle stanowi pierwiastkowe źródło przestępstwa. A wiele jest takich co nie ośmiela się prosić o jałmużnę! O nich nic nie wiedzą nawet instytucje dobroczynne i różnego rodzaju bractwa, założone w imieniu Chrystusa i różnych świętych". Po tak powierzchownym sądzie o przedmiocie, i następny, dość zdrowy pogląd, wielce utraca znaczenie. „Tylko solidarność, przemysłowo-handlowa łączność przedsięwzięć w wielkich rozmiarach, oparta na akcjach, mogą podnieść kraj z rzeczywistej nędzy, w jakiej pogrążona jest ogromna większość: tylko finansowe kombinacje, ujmujące każdego i wszystkich, mogą zastąpić ofiary, które w rezultacie wydają nędzne i gorzkie owoce." Następnie *Kraj* świadczy, że są emigranci jeszcze z 1831 r. żyjący w nędzy, którym dobroczynne komiteta wyłącznie opiekujące się emigrantami, nie mogą zrobić najmniejszej ulgi, w skutku ustaw obowiązujących te komiteta. „A tymczasem wielu jest ludzi bardzo ubogich, którzy dotychczas nazywają się „emigrantami w własnym kraju", i którzy pozbawieni są wszelkiej opieki". Czytelnikom naszym wiadomo, że w Galicji mieszka wielu ludzi, niczem nie zajętych, którzy osłaniają się nazwą emigrantów, jakby uprzywilejowanym sztandarem, uwalniającym ich od pracy osobistej na swoje utrzymanie. Rozdrobniona dobroczynność, tylko podtrzymuje ten proletarjat, a jawny tego dowod stanowią wspomnieni tylko co ubodzy, którzy w ciągu 30 lat nie zdołali urządzić się w kraju, lecz przekładają, pod osłoną swego wychodźtwa, kontentować się szczupłemi dobroczynnemi datkami. Według nas dobroczynne komiteta opiekujące się emigrantami, wtedy osiągnęły by pożądane praktyczne rezultata, gdyby użyły swych zasobów na urządzenie różnego rodzaju warsztatów, z specyjalnym celem uczenia w nich do niczego niezdatnych wychodźców, przez co przyzwyczaiły by ich do pracy i dałyby im stałe sposoby istnienia na świecie, nie z jałmużny, lecz przez uczciwy i prawy zarobek.

* (O b i a d y). *Warsz. Dniew.* pisze: „W zeszłym tygodniu, we czwartek, 19 lutego (3 marca), w rocznicę wstąpienia na tron Najjaśniejszego Pana, w tutejszym klubie myśliwskim dany był obiad, na którym znajdowało się do 40 członków. Podczas obiadu wniesiono toasta: za zdrowie Najjaśniejszego Pana, za zdrowie Jenerał-Feldmarszałka, jako protektora klubu, za pomyślność klubu, i nakoniec za zdrowie prezesa klubu i głównego jego założyciela, pułkownika Brewerna. Podczas obiadu grała muzyka pułku ułanów lejb-gwardji Jego Cesarskiej Mości. Przy tej sposobności powiemy kilka słów o tym klubie. Chociaż istnieje on dopiero od 1867 r., jednak i w tak krótkim czasie zdołał tak się urządzić, że teraz zajmuje, pod względem pięknego i zbytkownego przyozdobienia sal, jedno z pierwszych miejsc pomiędzy klubami w Warszawie. W głównej jego sali znajdują się portrety Najjaśniejszego Pana, Najjaśniejszej Pani i Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego, a w następnej portrety—Jenerał-Feldmarszałka hrabiego Berga, i jenerał-adjutanta barona Ramsaya. W tych salach wisi pięć łbów sarn, zabitych na polowaniu pod Skierniewicami przez Najjaśniejszego Pana w 1867 r., i darowanych pułkownikowi Brewernowi dla warszawskiego klubu myśliwskiego, jak również łeb jelenia, zabitego przez Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza na temże polowaniu. Pod łbami sarn i jelenia znajdują się pozłacane tablice, z napisem kiedy były zabite te zwierzęta i kiedy darowane klubowi, liczącemu obecnie około 120 członków.—Tegoż dnia, niektórzy wyżsi urzędnicy komitetu urządzającego i komisarze do spraw włościańskich gubernji warszawskiej, zebrali się podług zwyczaju, w hotelu Europejskim, żeby w rodzinnem kółku przez wspólny obiad obchodzić ten uroczysty dzień. Na jednej ze ścian sali wisiał portret Najjaśniejszego Pana, przybrany w kwiaty i krzewy; na osobnym piedestale przed portretem Najjaśniejszego Pana, stał polski włościanin (zrobiony z cukru w cukierni Kocha), mający na piersiach napis: „19 lutego 1864." Włościanin ten był obrócony twarzą do Najjaśniejszego Pana i trzymał w rękach tacę z chlebem i solą. Podczas obiadu pierwszy toast wniesiony był za zdrowie Najjaśniejszego Pana, następnie za zdrowie Jenerał-Feldmarszałka hrabiego Berga i sekretarza stanu Milutina, do którego wysłany został telegram z zawiadomieniem, że pracownicy w sprawie włościańskiej, zgromadzeni w tym drogim dla wszystkich dniu, piją jego zdrowie. Potem wniesione były toasta za zdrowie członka zawiadującego czynnościami komitetu urządzającego, tajnego radcy, senatora Sołowjewa, księcia Czerkaskiego i innych pracowników przy reformie włościańskiej w Królestwie. Po skończeniu obiadu, którego gospodarzem był komisarz powiatu warszawskiego, p. Blok, wszyscy obecni ofiarowali senatorowi Sołowjewowi, posążek polskiego włościanina."

* (O g ł o s z e n i e w a r s z a w s k i e g o m i e j s c o w e g o z a r z ą d u t o w a r z y s t w a o p i e k i n a d r a n n y m i i c h o r y m i w o j s k o w y m i). Na zasadzie §§ 60 i 61 ustawy towarzystwa, w piątek, w pierwszym tygodniu wielkiego postu, 27 lutego (11 marca) r. b., o godzinie 12-ej w południe, z upoważnienia JW. Jenerał-Feldmarszałka, ma odbyć się w zamku, w sali znajdującej się przed cerkwią, ogólne zgromadzenie pod prezydencją towarzysza prezesa, jenerał-adjutanta Minkwitza (z powodu nieobecności prezesa, jenerał-adjutanta barona Ramsaya), złożone z członków zarządu miejscowego, założycieli i tych członków rzeczywistych towarzystwa, którzy oświadczą się na trzy dni przed zgromadzeniem z życzeniem znajdowania się na takowem. Na zgromadzeniu tem odczytane zostanie sprawozdanie roczne zarządu miejscowego, oraz dokonane będą wybory nowych członków w miejsce czterech ubywających na skutek losowania (arcybiskupa warszawskiego i nowogieorgiewskiego Joanicjusza, jenerał-adjutanta Patkula, jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości Kataleja i rzeczywistego radcy stanu Pfela), i mianowana będzie osobna komisja do sprawdzenia sprawozdania. Osoby wojskowe mają być: jenerałowie w wice-mundurach, a sztabs i oberoficerowie w mundurach z dragankami i przy tych orderach, które noszone bywają we wszystkich wydarzeniach. Uprasza się pp. członków zarządu miejscowego i założycieli, ażeby przybyli w czasie wyż wskazanym do sali pomienionej. Jeżeli kto z pp. członków rzeczywistych życzyć sobie będzie wziąć udział w zgromadzeniu ogólnem, to raczy zawiadomić o tem, na trzy dni przed datą wskazaną dla zgromadzenia, referenta zarządu miejscowego, radcę stanu profesora Szmidta, pod adresem: Ulica Wiejska, dom hrabiego Zamojskiego Nr. 5,—dla przełożenia o tem wczas prezesowi. *(Warsz. Dniew.)*

* (Z a k ł a d y d l a g ł u c h o n i e m y c h i o c i e m n i a ł y c h). *Warsz. Dniewn.* pisze: „Niedawno wyszło w oddzielnej odbitce sprawozdanie ze zwiedzenia zagranicznych zakładów dla głuchoniemych i ociemniałych, ułożone przez zwyczajnego profesora Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu, p. Papłońskiego, i zamieszczone poprzednio w zeszytach za listopad i grudzień r. z. *Czasopisma ministerstwa oświecenia publicznego.* Po krótkim wstępie, szanowny autor rozebrawszy kwestję o łącznem wychowywaniu głuchoniemych i ociemniałych, przechodzi do szczegółowego rozstrząśnięcia każdego oddziału pojedynczo. Opisując zakłady dla głuchoniemych i ociemniałych w Wiedniu, Linz, Monachjum, Nancy, Paryżu, Brukselli, Hildesheim, Berlinie, Weisenfels, Lipsku i Dreznie, p. Papłoński szczegółowo rozbiera je pod wszelkiemi względami, a porównywając je z tutejszym zakładem, wykazuje, że ten zakład w wielu względach, a szczególniej co do głuchoniemych, stoi wyżej od zagranicznych. Co się tyczy ociemniałych, to autor oddaje pierwszeństwo zakładom zagranicznym tylko pod tym względem, że tam rząd lub towarzystwo, nie wypuszcza ociemniałego ze swej opieki do końca jego życia, kiedy tu opieka ta ustaje z dniem wypuszczenia ociemniałego z instytutu. Niezawodnie, w przeznaczonej przez komitet urządzający części gmachu poaugustjańskiego przy ulicy Piwnej, oprócz sali do pracy w rzemiosłach, jest jeszcze 10 cel, z których 8 przeznaczone jest dla ociemniałych, a koncert dany w końcu roku zeszłego przez ociemniałych, z inicjatywy powszechnie szanowanego p. Papłońskiego, przyniósł 583 rs., ale wszystko to nie żabezpiecza potrzeb naszych młodszych braci, i pożądanemby było, aby u nas, tak samo jak zagranicą, utworzyły się opiekuńcze nad ociemniałymi towarzystwa. Autor zakończa swe sprawozdanie przyrzeczeniem przedstawienia na uznanie wyższej władzy projektu ustawy takiego towarzystwa, a nam pozostaje tylko życzyć, aby filantropijne usiłowania p. Papłońskiego, uwieńczone zostały całkowitym skutkiem."

* (Z d a n i e s p r a w y z d z i a ł a ń i o b r o t u f u n d u s z ó w w a r s z a w s k i e g o t o w a r z y s t w a d o b r o c z y n n o ś c i z a r o k 1868), wyszło świeżo z druku i podajemy z niego następujące ciekawsze szczegóły: *1. Zakład starców i kalek* utrzymywał w roku 1868 kobiet i mężczyzn razem 417. Z tej liczby pozostało na rok 1869 kobiet i mężczyzn

336. W przecięciu utrzymywano dziennie osób 329, na które wydano rs. 31,845 kop. 78; więc w przecięciu dziennie na jedną osobę kopiejek 26,45, a na samą żywnosc kopiejek 12,76. (Koszt więc przecięciowy na jedną osobę dziennie wynosił w roku 1868 o 3,83 kop. więcej niż w r. 1867, a żywność o 0,93 kop. więcej). W infirmerji było chorych 235. Stosunek smiertelności był 16 na 100 (w roku 1867 wynosił 18 na 100). *2. Zakład sierot* przejął ich z 1867 roku, 171, a w roku 1868 utrzymywał ich 196. Przekazał na 1869 rok, 167. W średniem przecięciu było dziennie dzieci 163, za utrzymanie których wydano rsr. 12,610 kop. 97½, a na samą żywność kop. 10 (o 0,41 kop. i 0,57 kop. mniej niż w r. 1867). W infirmerji stosunek śmiertelności był 4 na 100 (w r. 1867 był 1½ na 100). Liczba wychowanców płci obojga do terminu, lub do służby wyszłych, a pod kontrolą towarzystwa zostających, wynosiła 79. Z tych ubyło z pod kontroli przez dojście do pełnoletności 21; pozostało na 1869, 58, mianowicie: u ogrodników 3, u szewców 17, u krawców 5, u kucharzy 1, u farbiarzy 1, u tapicerów 1, u rzeźbiarzy 1, u pozłotników 2, u młynarzy 1, u blacharzy 1, u szczotkarzy 1, w fabryce złota malarskiego 1, w drukarniach 1, u rękawiczników 1, u zegarmistrzów 1, u kupców 2, u kominiarzy 1, u stolarzy 7, u litografów 2, u ślusarzy 3, w służbie 5. *3. Sale ochrony.* Z końcem roku 1867 było zapisanych dzieci obojga płci 3,176. W roku 1868 przybyło 629. Łącznie było 3,805. Z tych ubyło: przez przejście do szkółek elementarnych 97, przez dojście do wieku przepisanego 460, przez śmierć 21, z niewiadomych powodów 156. Pozostało na r. 1869 zapisanych dzieci 3,071. Liczbę uczęszczających do ochrony składały dzieci: wyrobników 1,899, służących 385, rzemieślników 1,141, handlarzy 243, na opiece u różnych osób zostających 137. Sale ochrony w roku 1868 otwarte były przez dni 296. W średniem przecięciu uczęszczało dziennie dzieci 1,196 (w roku 1867 uczęszczało 1,345), na utrzymanie których w ogóle wydano rs. 21,105 k. 84½; zaś w przecięciu dziennie na jedno dziecko kop. 5,96, a na samą żywność kop. 2,75 (o 0,93 kop. i o 0,24 k. więcej niż w r. 1867). *4. Domy przytułku* dla niemowląt (Żłobki) łącznie z tymczasowemi przytułkami ubogich dzieci, pozbawionych opieki rodzicielskiej, utrzymywały niemowląt 82, dzieci 214. Pozostało na rok 1869 zapisanych niemowląt 47, dzieci 164. Domy przytułku w roku 1868 otwarte były dla niemowląt przez dni 296, dla ubogich dzieci przez dni 366; w srednim przecięciu było dziennie niemowląt 41, na utrzymanie których w ogóle wydano rsr. 3,802 k. 33½; zaś w przecięciu dziennie na jedno dziecko kop. 31,55, a na samą żywność dla dzieci dla gospodyni i dla posługaczek k. 14,67. W oddziale ubogich dzieci było 136, na utrzymanie których w ogóle wydano rs. 4,297 k. 10½; zaś w przecięciu dziennie na jedno dziecko kop. 8,66, a na samą żywność dla dziecka k. 3,93. *5. Obiady gościnne* (tak zwane 5-groszowe). W r. 1868 wydano ubogim z miasta Warszawy i przedmieścia Pragi obiadów porcij 40,478 (o 1,153 więcej niż w roku 1867), mianowicie na koszt: JW. Jenerała Feldmarszałka Hr. Namiestnika Królestwa porcij 18,391, Lachnickiego porcij 240, hr. Łubieńskiego Tomasza porcij 82, Preyssa porcij 240, Grabowskiego porcij 56, Kronenberga Leopolda porcij 10,980, Królikowskiego porcij 1,123, hr. Potockiej Aleksandry porcij 366, rady opiekuńczej cyrkułu VIII porcij 260, ubogich za opłatą po kop. 2½ porcij 8,740. W średniem więc przecięciu uczęszczało dziennie osób 111. Na sporządzenie powyższych obiadów wydano w ogóle rs. 2,766 k. 58, zaś w przecięciu na jedną porcję k. 6,86 (w roku 1867 porcja kosztowała k. 8,49). 6. *Zupa rumfordzka* w roku 1868 wydawaną była przez dni 366; w stosunku więc wydanych porcij 57,070, mianowicie na koszt Leopolda Kronenberga porcij 14,640, towarzystwa dobroczynności porcij 42,430; uczęszczało z przecięcia dziennie osób 156 (w roku 1867 wydano porcij 76,819). Na sporządzenie zupy wydano w ogóle rs. 1,904 kop. 62½; zaś w przecięciu na jedną porcję k. 3,34 (taniej o k. 0,90 na porcji niż w 1867). 7. *Na wsparcia pieniężne stałe* wydano: Z funduszów towarzystwa od kop. 90 do rs. 1 k. 50, miesięcznie dla osób 35, rs. 514 k. 40; z funduszu zapisanego przez hrabiego Łubieńskiego Tomasza, od rs. 1 k. 50 do rs. 3 miesięcznie dla osób 12, rsr. 305. Łącznie dla osób 47, rs. 819 k. 40. Na wsparcia *jednorazowe* dla osób różnego stanu, płci i wyznania, wydano: Z funduszów towarzystwa od rs. 1 do 5, dla osób 874 rs. 1,200; z funduszu zapisanego przez hr. Łubieńskiego Tomasza osobie 1-ej rs. 11; z funduszu śp. Żebrowskiego od rs. 2 do rs. 18 k. 75, osobom 13 rs. 75; z funduszu Epsteina od rs. 1 do 10, osobom 226 rs. 450; z funduszu Lewockiej po rs. 10, osobom 3 rs. 30; z funduszu rady opiekuńczej cyrkułu VIII od rs. 1 do rs. 3, dla osób 181 rs. 233 k. 50; z funduszu Poznańskiego od rs. 6 do rs. 18, dla osób 4 rs. 49. Razem dla osób 1,349 rs. 2,867 k. 90. *8. Wsparcia w drzewie opałowem.* W trzech miesiącach zimowych 1,117 ubogim mieszkańcom miasta Warszawy i przedmieścia Pragi, rozdano 1,117 sztuk drzewa opałowego, koszt którego z rozwózką wynosił rs. 1,196 k. 26½. *9. Wsparcia w lekarstwach.* Oprócz rad lekarskich bezpłatnie przez lekarzy członków towarzystwa udzielanych, wydano 2,389 ubogim miasta Warszawy i przedmieścia Pragi kartki do aptek na bezpłatne lekarstwa, na co wydatek wynosił rs. 1,399 k. 53½. *10. Wsparcia w przyrządach chirurgicznych,* kosztem kwoty rs. 50 k. 30, rozdano 23 ubogim z miasta, sztuk 23 przyrządów. *11. Wsparcia w okólarach* (12 sztuk) kosztowały rs. 7 k. 90. *12. Stypendja szkolne.* Na 6-ciu stypendystów szkolnych wydano w r. 1868 rs. 1,020. *13. Kasy pożyczkowe za rewersami poręczonemi.* Z końcem roku 1867 pozostało na pożyczkach od rs. 12 do rs. 150 u osób 432 rs. 20,062 k. 35. W roku 1868 wypożyczono osobom 271 rs. 13,644. Łącznie było na pożyczkach u osób 703 rs. 33,706 k. 35. *14. Kasy pożyczkowe na słowo.* Z końcem roku 1868 pozostało na pożyczkach od rs. 6 do rs. 22 k. 50, u osób 45 rs. 399 k. 14. W roku 1868 nic nie wypożyczono. 15. *Kasy oszczędności groszowe.* Z końcem roku 1867 pozostało uczestników 4,946 z funduszem rs. 2,418 k. 71½. W roku 1868 wniosło nowych uczestników 963 i powtórzonych 11,082 rs. 10,397 k. 71. Łącznie było uczestników 5,909 z funduszem rs. 12,816 k. 42½. Z tego w roku 1868 uskuteczniono wypłat całkowitych 674, cząstkowych 573 na rs. 3,346 k. 87. Przelano do kasy oszczędności do książeczek: nowych 278, dawniejszych 571 rs. 7,010 k. 19. Pozostało zatem na rok 1869 uczestników 5,235 i rs. 2,459 k. 36½, to jest: na lokacji w głównej kasie oszczędności rs. 1,790 k. 96; w gotowiźnie rs. 668 k. 40½. *16. Ogół zakładów* w r. 1868 był taki sam jak w roku poprzednim, t. j. 60. *17.* Liczba osób korzystających z zakładów wyżej wyliczonych, wynosiła w 1868 roku mniej o 603 niż w roku 1867 (a w tym mniejszą była o 203 niż w 1866. Działalność więc tow. dobr. zmniejszyła się w 1868 o 876 osób w porównaniu z r. 1866). *18. Kapitały.* Tow. dobroczynności miało z roku 1867 rs. 229,989 kop. 48½. W r. 1868 przybyło z zapisów (Jakóba Lewińskiego, Anny Schütz, Mich. Kazanowskiego, Stan. Zugajewicza, Mar. Mączyńskiej, Sokołowskiego) rs. 21,032; ubyło rs. 5,116 k. 70½ (dary cząstkowe w latach poprzednich oszczędzone i hypotecznie ulokowane, które na mocy decyzji zgromadzenia centralnego na potrzeby bieżące towarzystwa użyte zostały). Pozostało na rok 1869 rs. 245,904 k. 78. Z tego na hypotekach rs. 166,712, w banku polskim rsr. 31,092, w kasie towarzystwa rsr. 37,048 kop. 76, w dochodzeniu rs. 11,052. Dochody towarzystwa w 1868 r. składały się ze ściągniętych zaległości z lat dawnych rs. 2,215 k. 52, z różnych wpływów (procenta, zasiłki, dochodów z loterji, kar sądowych, kwest, najmu lokalów, wpisowego od nowych członków, składek od członków dawnych, ofiar, zwrotu kosztów poniesionych na obiady wydane za opłatą i zupę rumfordzką, utrzymywanie niektórych starców i sierot, lub niektórych dzieci w ochronach, z loterij fantowych, widowisk, koncertów, i t. d.) rs. 66,880 k. 38½. Dochody przyniosły więc razem rs. 69,095 k. 90½. A że wydatki wynosiły rs. 94,922 kop. 3; wydatki zatem przewyższały dochody o rs. 25,826 k. 12½. Że zaś podług sprawozdania za rok 1867 (str. 15) brakło na pokrycie wydatków rs. 16,714 k. 43. W ogóle przeto niedostawało w r. 1868 na pokrycie wydatków rs. 42,540 k. 55½; w skutek czego towarzystwo stało się dłużnem: funduszom depozytowym pod jego zarządem zostającym rs. 25,323 k. 71; dostawcom żywności i innych artykułów rs. 17,216 kop. 84½. Powodem tak niekorzystnego rezultatu był z jednej strony zawód we wpływie dochodów, zwłaszcza niestałych; z drugiej wzrost cen i mnożące się ubóstwo. Dla jak najrychlejszego przywrócenia równowagi między dochodami i wydatkami, towarzystwo przedsięwzięło wszelkie możliwe środki. Grono towarzystwa składało się w 1868 r. z opiekunek 153 a członków 605, razem z osób 758. Skład towarzystwa był następujący: *Opiekunki czynne*: Główna protektorka towarzystwa JW. Hrabina Berg Leopoldyna, protektorka zakładu starców i kalek Potocka hr. Aleksandra, vice protektorki: Rawicz Marja, Gaden Emilja; protektorka zakładu sierot Łubieńska hr. Izabela; vice-protektorki: Zacharkiewicz Ludwika, Laska Berta, Lachnicka Leopoldyna; protektorka zakładu sal ochron Małachowska, hr. Hortensja; vice-protektorki: Zaborowska Józefa, Neybaur Joanna; protektorka domu przytułku dla niemowląt: Uruska hr. Hermancja: vice-protektorki: Rosen Henrjeta, Bertrand Zofja; protektorka zakładu zupy rumfordzkiej Pusłowska Julja; vice protektorki: Stankiewicz Anastazja, Kossakowska hr. Aleksandra. Opiekunek nieczynnych było 105. *1) Skład główny towarzystwa*: prezes towarzystwa Ksawery Pusłowski, vice-prezes hr. Zamojski Tomasz, sekretarz Dąbrowski Kajetan. *2) Adminis tracja ogólna*: prezes administracji ogólnej Preyss Aleksander; vice-prezesi: hr. Ostrowski Stanisław, Lachnicki Cyprjan, sekretarz Heppen Juljan. *3) Wydział ekonomiczno-administracyjny*: prezes Popławski Ignacy, vice-prezes Jeziorański Karol, sekretarz Fechner Tadeusz. *4) Wydział egzaminacyjny*: prezes wydziału Morytz Wincenty, vice-prezes Szulc Alojzy, sekretarz Fijok Michał. *5) Wydział wsparcia*: prezes wydziału ks. pr. Sieklucki August, vice-prezes Słomiński Józef, sekretarz ks. Habielski Ignacy. *6) Wydział lekarski*: prezes wydziału dr. Tyrchowski Władysław, vice-prezes Kulesza Jan, sekretarz Lubelski Wilhelm. *7) Wydział zupy rumfordzkiej*: prezes wydziału Kronenberg Leopold, vice-prezes Jasiński Stanisław, sekretarz Maleszewski Jan. *8) Wydział sierot i ubogich dzieci*: prezes wydziału Fiszer Konstanty, vice-prezes Kraków Ludwik, sekretarz Potkański Kalikst. *9) Wydział kasy pożyczkowej*: prezes wydziału Grabowski Jan, vice-prezes Czarkowski Paweł, sekretarz Holiszer Roman. *10) Komitet do rewizji rachunków towarzystwa*: prezes Jakubowski August, vice-prezes Bogowolski Stanisław, sekretarz Hubert Leopold. *11) Komitet zabaw*: prezes Fiszer Konstanty, sekretarz Heppen Juljan. Członków nieczynnych było 362. Sprawozdanie to zawiera także wykazy: składek od członków i osób dobroczynnych; wpływów ze skarbonek; ofiar od mieszkańców Warszawy przez właścicieli domów zebranych (wedle cyrkułów i numerów); darów i ofiar w gotowiźnie i w naturze; wpływów zwrotnych; oraz rachunek szczegółowy kosztów poniesionych na widowiska, zabawy i t. p., wraz z dochodem jaki miano z tego źródła. Czysty dochód w tej ostatniej pozycji wynosił w r. 1868 rs. 18,130 k. 98.

* (Szczepienie ospy). Wszyscy co żyją w Paryżu zajęci są jedną myślą zabezpieczenia się od niebezpieczeństw ospy, która obecnie silnie tam grasuje i która wyrwała znaczną liczbę ofiar. Setki, prawie tysiące, jak donoszą dzienniki paryzkie, oblegają Dra Lanoix, żądając revaccynacji, która jedynie okazuje się skutecznem zapobieżeniem tej epidemji. Przy pojawiającej się i u nas epidemji, wartoby również pomyśleć o zabezpieczeniu się. System szczepienia używany przez Dra Lanoix jest ten sam, który nas w roku zeszłym zastosował z wielkiem powodzeniem dr. Zdzieński i takowy ze wszystkich dotychczasowych sposobów okazał się najskuteczniejszym. W N-rze 89 naszego dziennika z r. z., zamieszczony był w tym przedmiocie artykuł pod tytułem: „O reformie w szczepieniu ospy.” Dr Zdzieński zrobił by prawdziwą przysługę dla publiczności, gdyby w tym roku, przedmiotem rzeczonym zająć się zechciał.

* (Tydzień giełdowy). *D. 21 lutego (5 marca).* Giełda berlińska w bardzo wielkiem była ożywieniu w tym tygodniu; obroty rozciągały się prawie do wszystkich gatunków papierów i akcij, nie wyłączając tym razem i akcij kolei pruskich, ani papierów publicznych pruskich. Najulubieńszym wszakże przedmiotem były, jak już od dawna, wartości rublowe, które coraz liczniej w obecnej porze od Berlina napływają. Fluktuacje kursowe z dnia na dzień postępowały po sobie z różnem powodzeniem dla licznych gatunków, a mianowicie w miarę pobudki lub natchnienia z Petersburga podanego; różnice zaś w końcu tygodnia wykazały w porównaniu z krańcowemi kursami tygodnia poprzedniego liczniejszą poprawę aniżeli obniżenie, bo podwyższenie kursów weksli warszawskich o ⅛%, listów zastawnych polskich i rosyjskich, obligów skarbu i terespolskich o ¼%, pożyczek premjowych o ¾ i 1⅛%, i akcij wielkiego towarzystwa o 1½; zaś obniżenie tylko kursów weksli petersburgskich o ⅛, ¼% i akcij warszawsko-wiedeńskich o ¼ talara. Na giełdzie petersburgskiej sprzeczność stosunków kursowych co do remes i papierów publicznych trwa jednakowo. Remesy drożeją z każdym niemal dniem, a w tygodniu ubiegłym wzrastająca ich potrzeba, przy zupełnej niemożności wytwarzania ich sobie drogą najwłaściwszą wzajemnych stosunków handlu wymiennego, zmusiła domy petersburgskie do wysłania znacznych bardzo sum biletami bankowemi do Berlina, dla nabycia tam za nie potrzebnych dewiz zagranicznych, lub przesłania ich gdzie należało na rachunek owych domów, które, chcący niechcący, dla zadość uczynienia swym zobo-

wiązaniom, przyczynić się tem są zniewoleni do deprecjacji własnej waluty krajowej. Jako prawdziwą parodję na taki brak remes zagranicznych widzimy w Petersburgu ogromną obfitość gotowych kapitałów nie zatrudnionych, spoczywających nietylko u osób pojedynczych handlowych i niehandlowych, ale i w bankach prywatnych, z których jeden aż w Warszawie znaczne sumy po 4% w pewnych rękach przedsiębierczych umieścił, by jaki taki sobie z nich zapewnić dochód. Nie powinno więc zadziwiać, że spekulacja na papiery publiczne i akcje wszelkiego rodzaju w ciągłem się utrzymuje ożywieniu i że ich kursa nowego w tygodniu doznały podwyższenia, jak np. pożyczki premjowej o $1^{1}/_{8}$ i $^{7}/_{8}$%, akcij wielkiego towarzystwa o $^{3}/_{4}$%, akcij terespolskich o 2% i t. d. Dla dobra ogólnych interesów i dla poprawy choć częściowej tak niekorzystnego stosunku waluty życzyć tylko należy, ażeby się w miastach portowych wywóz produktów krajowych jak najspieszniej rozpoczął i w znacznych ilościach zagranicą był pożądany, znajdując przytem targi zagraniczne dla siebie najkorzystniej usposobione. Na tutejszej giełdzie mieliśmy zupełne prawie odbicie stosunków giełdy petersburgskiej, z tą wszakże jedyną różnicą, że tameczna obfitość gotówki i kapitałów dla nas pozostaje tylko pobieżnem życzeniem. Poprawa kursów walut rublowych w Berlinie nic na naszą czynność, ani na stosunek naszej waluty i wysokość miennego nie wpłynęła, gdyż napływ biletów bankowych z Petersburga do Berlina wyradza tę nową dla nas konkurencję, że umożebnia domom berlińskim dowolnie wykupienie u nas z korzyścią dla siebie trasowań tutejszych na Berlin i Gdańsk, za przysłane ztamtąd na ten cel bilety bankowe rosyjskie, lub weksle na Petersburg, Moskwę i Warszawę, jak to miało miejsce w tym tygodniu. Stopa miennego przez cały tydzień utrzymała się na wysokości tygodnia poprzedniego, nie mogąc się w końcu oprzeć dalszemu podwyższeniu mianowicie kursów weksli pruskich o $^{1}/_{6}$, $^{1}/_{12}$% (z 120,45—120,30 na 120,60—120,45), weksli wiedeńskich o $^{1}/_{6}$% (z 98,70 na 98,85), londyńskich o $^{3}/_{8}$, $^{1}/_{6}$% (z 8,24 na 8,27), paryzkich o $^{1}/_{3}$% (z 98,10 na 98,40). Obroty w wekslach przytem znowu były mniejsze od obrotów tygodnia poprzedniego, chociaż potrzeby publiczności handlowej pokryć obowiązkowych wcale nie są zaspokojone. Przy mniejszej obfitości weksli pruskich, których napływ z trasowań własnych wywozowych nie był żaden, mieliśmy i mniejszą liczbę trasowań na Petersburg i Moskwę, oraz mniej gotowych remes na Londyn, których sprowadzenie zkądkolwiekbądź zanadto stosunkowo jest kosztowne; większa ilość ofiarowanych weksli na Paryż i Wiedeń nie była w stanie niedostatku tamtych zrównoważyć. Ruch w papierach publicznych także w tym tygodniu w sumie ogólnej był nieco słabszy od ruchu tygodnia poprzedniego, chociaż zakupiono większą ilość listów zastawnych i mimo losowania w dniach 1 i 2 b. m. listów likwidacyjnych odbytego, i większą cokolwiek liczbę tychże, aniżeli tygodnia poprzedniego. Kurs listów zastawnych skutkiem tego podniósł się na sztuki serji pierwszej o $^{1}/_{4}$% (z 94,47—94,13 na 94,70—94,37), a na serję drugą o $^{2}/_{5}$, $^{1}/_{3}$% (z 93,80—93,55 na 94,20—93,87), kurs zaś listów likwidacyjnych po losowaniu obniżył się o $^{2}/_{5}$, $^{3}/_{10}$% (z 76,96—76,66 na 76,56—76,36). Kupna na dostawę późniejszą, tak listów zastawnych jak i listów likwidacyjnych, miały nawet w końcu miejsce i po nieco wyższych kursach od notowanych. W innych zaś gatunkach papierów, jak obligów towarzystwa kredytowego, metalikach, biletach banku cesarstwa i pożyczce premjowej, oraz listach zastawnych ruskich, nie było obrotów żadnych lub w tak drobnych sumach, że kursa ich uważać można tylko za nominalne. Z akcij kolei żelaznych zakupiono większą sumę terespolskich po 117% z podwyższeniem przeto kursu zeszłotygodniowego o 2—3%, i mniejsze sumy warszawsko-wiedeńskich i łodzkich, pierwsze po kursie dawniejszym, drugie po znacznie wyższym (104%). Ogólne zajęcie budzą obecnie przyszłe listy zastawne miejskie, których wystąpienie na targ giełdowy przypadnie właśnie wśród silnej konkurencji także nowych listów zastawnych wiejskich i w wielkim ruchu będących listów likwidacyjnych. Jako papier pięcioprocentowy, na silnych i starannie obmyślanych podstawach bezpieczeństwa dla kupujących oparty, listy zastawne warszawskie zdaniem naszem prędko sobie wyrobią obywatelstwo giełdowe u nas. Sądzimy nawet że bardzo właściwie posłużyć one będą mogły na umieszczenie w nich kapitałów małoletnich, zastępując w zupełności brak wymaganego pierwszego numeru hypoteki, który na mocy ustawy erekcyjnej same zajmują. Nie omieszkamy od czasu do czasu donieść o postępie zawiązującego się dopiero instytutu kredytowego miejskiego, którego istnienie i wczesna czynność dla Warszawy w dzisiejszych okolicznościach trudnych nader są pożądane. Staraniem założycieli towarzystwa kredytowego miejskiego wszakże powinno być, uzyskać w swoim czasie umieszczenie listów zastawnych warszawskich na giełdzie berlińskiej, dla zapewnienia im większej wziętości i kursu ile możności korzystnego przez konkurencję liczniejszych kapitałów, by nie pozostały w tyle zanadto za listami wiejskiemi, wszelkie w tym względzie ułatwienia już posiadającemi. Zjawienia się nowych listów zastawnych wiejskich wkrótce spodziewać się już należy; kurs ich, jako papieru z przeszłością dobrze światu finansowemu znaną, nadto papieru na gieldzie berlińskiej dawną wziętość swoją mającego, przy korzystniejszych daleko warunkach nowego okresu od listów dawniejszych, nie powinien być na początku niższym od kursu listów starych, a wkrótce się ustali niezawodnie i wyżej, jak tylko spekulacji przypadnie do gustu. (*Gaz. Hand.*)

* (**Kurjerek**). Pogoda marcowa trwa. Po rannych przymrozkach, ku południowi nastaje odwilż. Dziś rano termometr wskazywał 1 stopień zimna. Lód na Wiśle trzyma się, ale nie na długo; woda przybiera. Stan pogody i w innych miejscach zbliża się do naszego, tak że w zeszły piątek, 20 lutego (4 marca), w St.-Petersburgu i Moskwie było tak samo jak u nas—0°, a w Odessie i Nikołajewie +1,6°.

— Po szumnych szczątkach karnawału, który z dniem onegdajszym, na dobre się już zakończył w Warszawie—dzień wczorajszy przeszedł tak cicho, że w dziejach bieżącego roku nie zostanie po nim żadnego prawie wspomnienia. Ani koncertu, ani prelekcji, ani żadnej zgoła wzruszającej lub pouczającej rzeczy w nim nie było! Sama tylko piękna Flora z nad Renu, zaspakajała ciekawych widoku jej... tuszy, choć, co prawda, zbyt drogo za tak nieosobliwe widowisko płacić warszawianom kazano. Bo wreszcie, panna Flora, ściśle biorąc, nie jest olbrzymką—wzrost jej nie przewyższa wzrostu średniego mężczyzny a znamy w Warszawie nie jedną z kobiet wyższą od nadreńskiej dziewicy, choć doprawdy, grubszej, od zgonu ś. p. Andrychewiczowej z za Żelaznej Bramy—nie spotkaliśmy!

— W braku faktów spełnionych, musimy dziś karmić czytelników zieloną strawą nadziei, w której przezroczystych draperjach widać wiele postnych rozrywek:

A najpierw, idzie jutrzejszy koncert p. Komana Aleksandra, w resursie obywatelskiej—dalej, przypada wtymże samym dniu i tegoż wieczoru, przedstawienie amatorskie w sali dobroczynności—następnie, odłożona dawniej prelekcja pani Marczewskiej w przyszły piątek, i nakoniec sobotni koncert pana Aleksandra Zarzyckiego w resursie obywatelskiej.

— Repertuar teatralny zapowiada nam, prócz tego, nowości sceniczne, i tak: jutro ma się odbyć w rozmaitości pierwsze przedstawienie komedji p. Mellerowej „Wanda", a w przyszłą niedzielę debiut śpiewaczki p. Bobrowskiej, w operetce „Małżeństwo przy latarniach."

— Apropos teatru notujemy tu fakt, że już w zeszłą sobotę rozpoczęto przygotowawcze roboty około budowy letniego teatru w ogrodzie Saskim.

— Ogrodnicy twierdzą, że rok bieżący nie będzie obfitym w owoce z powodu ostrych mrozów, jakie panowały przez czas dość długi—szczególniej też czereśnie i grusze, ucierpiały wielce i już w kwiecie zostały zwarzone.

— Podobno znowu została podniesiona myśl urządzenia koncertu na dochód tanich kuchen. Czy prędko ta myśl wejdzie w wykonanie? nie wiemy.

— Pan Levieux Galeuchet zakończył już swoje magiczne przedstawienia w domu Stanisława Lessera, lecz nie opuszcza on jeszcze Warszawy, podobno nawet ukaże się tu na scenie teatru Rozmaitości. Czy jako magik lub monodramatyczny aktor?... nie wiemy.

— Wkrótce podobno, na wielkiej scenie, przedstawioną zostanie trajedja Wacława Szymanowskiego p. t. „Salomon". Muzykę ilustrującą pewne sceny tej trajedji, skomponował jeden z najdzdolniejszych uczniów p. Münchheimera.

— Tragedja „Romeo i Julja", która na tutejszej scenie tak ogromne ma powodzenie, została przedstawiona na scenie jednego z prowincjonalnych teatrów, mianowicie zaś w Lublinie. Dochód z tej reprezentacji przeznaczony został na benefis p. Kwiecińskiego, artysty tamecznego teatru.

— We czwartek zeszł. tygodnia, w wielkim teatrze petersburgskim, odbyło się przedstawienie na benefis p. Adeliny Patti. *Gołos* donosi, że orkiestra opery włoskiej zamierzała ofiarować wielkiej śpiewaczce laurowy wieniec złocony, w dowód uwielbienia dla jej talentu; a *Now. Wremia* zawiadamia, iż p. Patti oprócz mnóstwa bukietów, otrzymała od publiczności broszę wartości 4,500 rub. sr. Taż gazeta podaje wiadomość, że 18-go lutego v. s. pojawiła się po długiej nieobecności na scenie, sławna balerina, Granzowa. Pani Granzow ukazała się w 4-m akcie „Fiametty" i przyjętą została przez widzów z niedającym się opisać zapałem. P. Granzow nie występowała przez czas dość długi, z powodu zatrzymującej ją choroby.

— Zaonegdaj, w cyrkule Sobornym, Efim Strełow, żołnierz Aleksandrowskiego magazynu żywności, przechodząc w stanie pijanym nad brzegiem rzeki Wisły, wpadł w wodę, lecz przez stójkowego strażnika Dembica, który na krzyk jego przybiegł, wyratowanym został. Strełow odesłany został do Aleksandrowskiego wojennego szpitala i z powodu tego wypadku prowadzi się śledztwo.

— W cyrkule Zamkowym, na moście Aleksandrowskim, wół prowadzony przez Teodora Sołmańskiego, terminatora rzeźniczego, wyrwawszy się, uderzył Sołmańskiego silnie w bok prawy i pobiegł na Pragę, gdzie został ujętym; oprócz Sołmańskiego, wół nikomu więcej nie zrządził szkody. Sołmańskiego odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus.

— W cyrkule Jerozolimskim, Wincenty Stolc, lat 70 wieku liczący, austrjacki poddany, zamieszkały w domu pod Nr. 1572/3, nagle zmarł. Dla rozpoznania przyczyny śmierci sąd zawiadomiono.

— W cyrkule Nowoświetskim, w domu pod Nr. 2820, Jakób Pietrzyk wyrobnik, 50 lat wieku liczący, przez nieostrożność upadł na ziemię i skaleczył się nieszkodliwie w prawą rękę siekierą którą miał przy sobie. Pietrzyk leczy się w domu.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Łazienkowskim, w domu pod Nr. 1636, pies wściekły rozerwał odzież na małoletniej dziewczynce, Marjannie Zent, bez żadnego wszakże skaleczenia na ciele. Pies przez czyścicieli został zabity i zabrany, a dziewczynkę pod obserwację oddano.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 22	*dziś* rs. 1 kop. 22.
Za frank	„ „ — „ 34	„ „ — „ 34.
Za złoty reń.	„ „ — „ 68	„ „ — „ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (N a b o ż e ń s t w a ż a ł o b n e). Czytamy w *Rus. Inw.:* We środę, 18 lutego (2 marca), o godzinie ósmej z rana, we wszystkich wojskach gwardji i okręgu wojennego petersburgskiego, odprawione zostały nabożeństwa żałobne za spoczywającego w Bogu Cesarza Mikołaja I, następnie zaś, o godzinie $9^{1}/_{2}$, wszyscy jenerałowie, sztab i oberoficerowie znajdujący się w Petersburgu, zgromadzili się w katedrze Petropawłowskiej, dla słuchania liturgji św., po ukończeniu której odprawione zostało nabożeństwo żałobne.

* (O p r z y w i l e j a c h). Gazeta *Wieść* pisze, że na ostatniem zgromadzeniu towarzystwa technicznego, p. Wiszniakow, wice-dyrektor wydziału fabryk i przemysłu wiejskiego, zakomunikował towarzystwu bardzo interesujące wiadomości z powodu kwestji o zniesieniu przywilejów na wynalazki. W mowie swojej przytoczył on krótki rys historyczny dawniejszych i obecnie obowiązujących postanowień względem przywilejów w różnych państwach Europy, a nawet przywiódł dyskusje jakie miały miejsce w różnych sferach rządowych z powodu podjętej niedawno w Anglji, Francji i Niemczech kwestji względem zniesienia tych przywilejów, oraz skutki tych dyskusji, a nakoniec wskazał szkodę, jaką sprowadza rozmnożenie tych przywilejów w różnych krajach. Wiadomo, że przywileje na wynalazki powstały jednocześnie z wolną pracą najprzód w Anglji, gdzie były prostym monopolem. Prawa o przywilejach datują od r. 1620 i od tego czasu uległy różnym zmianom i ulepszeniom, pocem prawodawstwa Francji, Anglji i Ameryki stały się wzorem dla innych krajów. Zaprzeczać korzyści tych przywilejów w krajach będących jeszcze na nizkim szczeblu rozwoju umysłowego — niepodobna; lecz skoro stan tego rozwoju podniósł się, skoro odkrycia i wynalazki stały się powszechnym, zwykłym objawem rozumu ludzkiego w rozwiniętem już państwie, przywileje są zupełnie zbyteczne. Dla tego też w ostatnim czasie przywileje mocno krytykowane były we Francji, Belgji, Niemczech i w szczególności w Anglji, gdzie takowe nabyły największej wziętości. Powstałe ze wszystkich stron głosy ludzi uczonych o zniesieniu tych przywilejów, i następnie polemika, zwróciły uwagę rządów i kwestja o przywilejach podjętą została w sferach rządowych różnych krajów. W roku 1864 utworzona w Angji komisja pod prezydencją lorda Stanley, otwarcie oświadczyła się przeciwko przywilejom; atoli czynności jej nie sprowadziły szczególnych skutków, — kwestja ta wznowioną została w parlamencie w 1869 r. i teraz zapewne będzie rozstrzygnięta. W Niemczech w r. 1863 także odbył się kongres, który oświadczył się przeciwko przywilejom. Towarzystwo polityczno-ekonomiczne w Paryżu także podejmowało tę kwestję. Prusy w ostatnim czasie, pragnąc poznać stan rzeczy w Szwajcarji, gdzie przywileje nie istnieją, zasiągały zdania tego kraju i izb handlowych, które w liczbie 30 na 48 oświadczyły się przeciwko przywilejom. Bismark postawił tę kwestję w parlamencie pruskim na porządku dziennym. W Holandji w roku ze-

szłym, prawa o przywilejach, istniejące od roku 1817, stanowczo zniesione zostały. Obrońcy przywilejów twierdzą, że takowe pożyteczne są dla tego, że 1) zachęcają wynalazki, 2) chronią biednych wynalazców od podstępów aferzystów, i 3) wynagradzają ich prace. P. Wiszniakow przytoczył także zarzuty przeciwko temu, zasadzające się głównie na tem, że 1) duch wynalazczy spoczywa w człowieku, którego staje się potrzebą, pomimo wszelkich wyrachowań korzyści, 2) wynalazki są skutkiem zdolności, które zachęcane sztucznie, odrywają tylko ludzi mniej zdolnych od właściwej pracy, w nadziei obfitego zysku; 3) sprowadzają stagnację wynalazków, dowodem czego są niezliczone fakta; 4) wyradzają procesa, częstokroć zgubne dla uprzywilejowanych, które, podług wyrażenia się lorda Stanley, przynoszą tylko korzyść adwokatom; 5) przywjleje utworzyły monopol na wynalazki, który w niektórych fabrykach angielskich kosztuje około 2-ch miljonów funtów sterlingów za czas trwania przywileju; nakoniec 6) przywileje, niezabezpieczając wynalazców, częstokroć rujnują ich lub nic im nie dają, a główni wynalazcy po większej części umierali w nędzy, gdy tymczasem przywileje na podrzędne wynalazki zbogacały, jak naprzykład szpilka z haczykiem, we Francji, przyniosła uprzywilejowanemu 70,000 franków, albo masa szyldkretowa 60,000 franków rocznego dochodu. W Rosji system przywilejów dotąd mało jest rozwinięty; od roku 1812 wydano przywilejów 1377, w tej liczbie 717 cudzoziemcom. W ostatnim jednak czasie ilość udzielanych przywilejów corocznie wzrasta, a podług zdania mówcy, lepiej byłoby zawczasu uniknąć złego skutku przywilejów, za przykładem Holandji.

* (K w e s t j a d r ó g ż e l a z n y c h). *Golos* podaje z Orła następujący telegram, datowany 17-go lutego: „Dnia 15-go lutego, po nabożeństwie, po którem dane było śniadanie, na którem znajdowały się w liczbie gości niektóre osoby z władz miejscowych, oraz osoby przewodniczące w zarządach dróg żelaznych tak miejscowej jak i innych, po licznych toastach za zdrowie Najjaśniejszego Pana, Najjaśniejszej Pani, Ich Cesarskich Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu i Wielkiej Księżny Cesarzewiczowej, ministrów skarbu, dróg komunikacji i spraw wewnętrznych, konstruktora drogi S. S. Polakowa, urzędników i innych osób mających spółczucie dla budowy drogi żelaznej orłowsko-griazskiej, odbyło się otwarcie ruchu na drugiej sekcji tej drogi, z Orła do Jelca. Pociąg z pasażerami i z niektóremi z gości wyruszył z Orła o godzinie 3-ej po południu, następnego zaś dnia tenże pociąg wrócił ze stacji Kozaki do Orła z nowymi pasażerami i z wracającemi gośćmi." — Taż gazeta donosi ze źródła wiarogodnego, że akademik budownictwa Konstanty Bajkow, były austrjacki minister rolnictwa hrabia Alfred Potocki, członek parlamentu angielskiego Aleksander Brogden i poddany angielski Rexter Wagstaw, podali ministrom dróg i komunikacji i skarbu prośbę, w której oświadczają, że życząc sobie starać się u rządu o udzielenie im koncesji na budowę drogi żelaznej ze Smoleńska do Brześcia Litewskiego, upraszają o pozwolenie: 1) złożenia swej propozycji co do zawiązania się towarzystwa mającego podjąć się budowy drogi pomienionej, lub też zakomunikowania im tych warunków, na jakich rząd zamierza udzielić koncesję przy dopuszczeniu konkurencji; 2) o zezwolenie pp. Bajkowowi i Wagstaw'owi na wyprowadzenie z badań dokonanych kosztem skarbu od Smoleńska do Brześcia Litewskiego w dwóch kierunkach: a) na Mohilew i Mińsk i b) na Orszę, Borysów i Mińsk, danych niezbędnych im dla dokładniejszego obliczenia kosztów budowy tej drogi. Na konstruktorów drogi żelaznej smoleńsko-brzeskiej zamierzają oni przeznaczyć pp. Bajkowa i Wagstaw'a. Nowe to towarzystwo osób ubiegających się o koncesję na budowę drogi żelaznej smoleńsko-brzeskiej, bardzo ważnej pod względem strategicznym, uorganizowało się widocznie na podstawach bardzo pewnych. Hrabia Alfred Potocki należy do liczby najbogatszych właścicieli dóbr w Austrji, obok tego zaś interesuje się mocno jak najprędszem zbudowaniem tej linji, która zbliży jego ogromne dobra położone w Austrji z głównym targiem Rosji—Moskwą. P. Brogden, członek parlamentu angielskiego, posiada w Anglji najlepsze fabryki relsów i jest jednocześnie ruskim właścicielem dóbr, nabył bowiem od pp. Paszkowych obszerne dobra wraz ze wszystkiemi znajdującemi się w nich fabrykami żelaza. P. Wagstaw jest pełnomocnikiem znanych bankierów angielskich. W ten sposób, w razie uzyskania koncesji przez to towarzystwo, i kapitały angielskie wezmą nareszcie udział bezpośredni w budowie sieci dróg ruskich, od czego stroniły one dotąd dla rozmaitych powodów.

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Gdańsk, 5 marca.

Pogoda piękna, we dnie zupełna odwilż, nocą małe przymrozki. Wiatr południowy.

Jakkolwiek tranzakcje w Anglji nie były więcej ożywione jak zeszłego tygodnia, to jednakże ceny pszenicy na wszystkich targach prowincjonalnych dobrze się utrzymały, a na niektórych placach portowych nawet nieco się wzmocniły. Towar krajowy łatwiejszy miał odbyt szczególniej w ostatnich dniach i osiągał ceny nieco wyższe jak w zeszłym tygodniu; pszenica zagraniczna zaś przy znacznie mniejszym dowozie była powszechnie więcej żądaną. Podług ostatnich doniesień z Ameryki i czarnomorskich portów, tylko około 240 okrętów zbożowych znajduje się na morzu lub konydetuje ładunki w portach. Import ten już nie wpływa na obniżenie cen, ponieważ zapasy spichrzowe nieco się zmniejszą w Anglji nim te dowozy przybędą. Jęczmień po cenach zeszłotygodniowych, więcej żądany. Groch trudny ma odbyt.

We Francji ceny ciągle się jeszcze chwieją, na jednych placach słabną na drugich się wzmacniają, w ogóle jednakowoż objawia się więcej pewności w tranzakcjach, ponieważ ciągłe przymrozki budzą niejakieś obawy o oziminy. Z żytem nieco lepiej choć pokup słaby.

Na naszym placu przy nader małych dowozach, ceny pszenicy podrzędnej i średniej utrzymały się prawie bez zmiany; towar wyborowy dla swej rzadkości był nieco droższy. Żyto łatwy miało odbyt i płacono je w ostatnich dniach o $^1/_2$ do $^2/_3$ talara drożej jak w zeszłym tygodniu. Jęczmień i groch bez zmiany. Wyka żądana i nieco droższa, również rzepik którego lepsze gatunki po 100 talarów za 2,000 funtów płacono. Sprzedano w tym tygodniu pszenicy centnarów 20,000 czyli ton 1,000, żyta centnarów 10,000 czyli ton 500, jęczmienia cent. 4,000 czyli ton 200, grochu cent. 2,000 czyli ton 100.

Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy wysoko-pstrej funtów 239 — 245 od złp. 39 gr. 18 do złp. 41 gr. 23; pszenicy jasno-pstrej funt. 233 — 241 od złp. 37 gr. 22 do złp. 40 gr. 3; pszenicy ordynaryjnej funt. 220 — 235 od złp. 31 gr. 26 do złp. 33 gr. 28; żyta funt. 226 — 235 od złp. 26 gr. 6 do złp. 28 gr. 18; jęczmienia czterorzędnego funt. 199 — 207 od złp. 19 gr. 16 do złp. 19 gr. 26; jęczmienia dwurzędnego funt. 213 — 220 od złp. 20 gr. 5 do złp. 21 gr. 14; grochu od złp. 27 gr. 7 do złp. 28 gr. 12.

Kursa zamian: Amsterdam 143$^3/_4$. Hamburg 152. Londyn 6.24$^1/_4$. Paryż 81$^1/_8$. Warszawa 74$^1/_4$.

Aleksander Makowski i Sp.

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (K w e s t j a d a l m a c k a). Postawa rządu austro-węgierskiego w kwestji dalmackiej, ocenianą jest w dalszym ciągu bardzo surowo przez opinję publiczną w Austrji. Po zarzutach słusznych, przyszła od kilku dni kolej na krytykę żartobliwą. Oto, naprzykład, jak *Die Presse* sparodjowała ostatnie interpelacje co do wypadków w Dalmacji: „*Jeden z deputowanych*: Spodziewam się, iż nienaprzykrzę się, jeżeli pozwolę sobie zażądać od ministerstwa niektórych wyjaśnień co do smutnych wypadków w Cattaro.... *Minister Hasner*: Wyjaśnień?... *Minister Giskra*: Smutnych?... *Minister Herbst*: Wypadków?... *Minister Wagner*: W Cattaro?... *Deputowany*: Jeżeli mamy wierzyć dziennikom, powstanie w Dalmacji zostało przytłumione w sposób nieco nadzwyczajny. *P. Giskra* (namyślając się): Dalmacja! Dalmacja! Zdaje mi się, że słyszałem gdzieś to nazwisko. *P. Herbst:* Jeżeli pamięć mnie nie myli, jedno z wybrzeży Adrjatyku ma nosić taką lub podobną nazwę. *P. Wagner:* Spodziewam się, że autor interpelacji będzie zadowolony z tych objaśnień." Okazuje się ztąd, że i w Wiedniu potrafią śmiać się nieco. (*La Fr.*).

Prusy i Niemcy.

* (M o w a h r. B i s m a r c k a i N i e m c y p o ł u d n i o w e). Czytamy w dzienniku *Patrie* pod datą 5-go marca: Otrzymaliśmy na drodze telegraficznej ważne wiadomości o wrażeniu, jakie wywarła mowa miana przez hr. Bismarcka na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego z 1-go marca. Kanclerz związkowy, w zamiarze wprowadzenia w błąd opinji publicznej w Europie, przedstawił zjednoczenie Niemiec jako dokonane już pod względem moralnym, i oświadczył, że nawet w państwach południowo-niemieckich, większość ludności sprzyja urzeczywistnieniu tej myśli. Jak skoro powzięto w Wirtembergji wiadomość o tej mowie, agitacja przeciw prawu militarnemu, które Prusy chcą narzucić krajowi, wzmogła się, tak, iż 3-go i 4-go b. m. odbyły się tam liczne zgromadzenia publiczne dla zaprotestowania w sposób jak najenergiczniejszy przeciw dowodzeniom hr. Bismarcka i na korzyść autonomji Wirtembergji. Niezmierna większość mieszkańców podziela te przekonania. Takież samo wrażenie wywarła mowa hr. Bismarcka w Bawarji. Mowa ta spotęguje jeszcze bardziej walkę istniejącą pomiędzy reprezentacją narodową i koroną. Większość izby zgromadziła się 3-go b. m. w Monachium u jednego z najbardziej wpływowych członków tego zgromadzenia, i postanowiła, że zaprotestuje na pierwszem po ferjach posiedzeniu izby przeciw dowodzeniom hr. Bismarcka i przeciw konsekwaenjom, jakie on chciał ztąd wyprowadzić. Uczucie publiczne w Bawarji jest tak wyraźne, że gdyby król chciał znowu uciec się do rozwiązania izby, to większość anti-pruska wzmogłaby się jeszcze bardziej.

* (K w e s t j a r o z z b r o j e n i a). Obiega pogłoska, że propozycja w przedmiocie rozzbrojenia ma być postawiona wkrótce w parlamencie północno-niemieckim przez stronnictwo postępowe, które wsparte może zostanie w tym względzie — jak się ono spodziewa — przez niektórych członków stronnictwa narodowo - liberalnego. Rozprawy nad tą propozycją wywołają nową walkę, którą bedzie musiał stoczyć kanclerz związkowy. (*La Fr.*)

Francja.

* (I n t e r p e l a c j a). Dziennik *France* pisze: Zdaje się, że postanowiono, iż w poniedziałek, przy otwarciu na nowo posiedzeń ciała prawodawczego, lewica wystąpi z żądaniem postawienia interpelacji w przedmiocie spraw zagranicznych.

Włochy i Rzym.

* (S o b ó r p o w s z e c h n y). *Nord* z d. 5 marca pisze: Jeden z dzienników prowincjonalnych zapewnia według korespondencji otrzymanej z Rzymu, że arcybiskup algierski monsignor Lavigerie, po powrocie swoim na sobór, miał opowiadać publicznie, że podczas swojego pobytu w Paryżu rozmawiał z p. Emilem Ollivier co do kwestji nieomylności, i że tenże miał mu odpowiedzieć, iż kwestja ta jest sprawą całkiem wewnętrzną kościoła, dotyczącą tylko jego samego, i że sobór może naradzać się nad nią spokojnie. Trudno uwierzyć w wiarogodność tych wiadomości, które sprzecznemi są stanowczo z ostatniemi czynami rządu francuzkiego w kwestji soboru. Minął już czas, kiedy można było postanowieniom soboru co do nieomylności i *Syllabusa* przypisywać niby charakter wyłącznie religijny. Każdy dziś wie, że społeczeństwo świeckie nie może być obojętnem na te dążności, które przynajmniej tak samo należą do dziedziny polityki jak i religji. Tymczasem kardynał Antonelli sam ciągle twierdzi, że różnica ta na przyszłość jest nieprzypuszczalną. *Memorial diplomatique* podaje osnowę odpowiedzi sekretarza stanu na notę, którą kanclerz austro-węgierski kazał mu doręczyć przez p. Trautsmansdorffa we względzie *Syllabusa.* W dokumencie tym, zredagowanym z wielką uprzejmością i pozorami pojednawczemi, rzymski sekretarz stanu obstawać ma przy charakterze czysto duchownym i religijnym kanonów wyszczególnionych przez ministra austrjackiego i przypuszcza umiarkowanie w ich zastosowaniu. Powiedział on mianowicie, że stolica apostolska daleką jest zupełnie od myśli przywrócenia supremacji kościoła nad władzą cywilną, jak było w wiekach średnich, albo też przywrócenia inkwizycji, jak to utrzymują jej nieprzyjaciele, że 21 kanonów nie wkraczają bynajmniej w prawa państw, i że jedynym ich przedmiotem jest ogłoszenie prawdziwych nauk kościoła katolickiego, pozostawiając sumieniom wolność poddania się pod nie, lub też niestosowania się do nich. Dosyć jest przeczytać te kanony dla przekonania się, że na objaśnieniach kardynała Antonellego nie można polegać. Wątpić należy, czy p. Beust może być z tego zadowolniony.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (K w e s t j a c z a r n o g ó r s k a.) Listy z Cattaro donoszą, że Czarnogórze zawalone jest obecnie na wszystkie strony śniegami. Nie uprzątnięto w tym roku, jak to robiono za lat poprzednich, śniegu ani na jednej drodze, dla utorowania przejścia dla bydła zaprzęgowego i dla przeszkodzenia stagnacji w handlu. Cel tego środka nie jest znany. Ochotnicy czarnogórscy, którzy brali udział w powstaniu dalmackiem, zapowiadają głośno swój zamiar wszczęcia na nowo walki na wiosnę. Niewiedzą oni, że pierwszy z ich strony atak na posterunki tureckie nad granicą, spowoduje, iż rząd ottomański, na mocy służącego mu prawa, poszle wojska, które bez wkraczania wewnątrz gór, obsadzą Czarnogórze i

sparaliżują w ten sposób wszelki z jego stony ruch. (*La Patr.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa,

dnia 24 Lutego (8 Marca).

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: Ceny chleba, bułek i mięsa pozostały takie same jak dawniej. *Co do nabiału:* masła świeżego funt kop. 30, solonego kop. 25, śmietany kwarta kop. 27, śmietanki słodkiej kop. 15, mleka zbieranego kop. 3, ser krowi większy kop. 20, mniejszy kop. 10, ser owczy kop. 20, twaróg kop. 8, jaj kopa kop. 85. *Co do drobiu:* kura stara kop. 45, kurczę kop. 30, kaczka kop. 45, gęś zwyczajna kop. 60, tuczona kop. 90, indyk rs. 2, indyczka rs. 1 kop. 20, pularda kop. 45, kapłon kop. 70, prosię kop. 75. *Co do zwierzyny:* sarna rs. 8, zając kop. 75, cietrzewi para kop. 60, kwiczołów para kop. 15, kuropatw para rs. 1, jarząbków para kop. 60. *Co do legumin:* mąki najpiękniejszej funt kop. 7, średniej kop. 5, ordynaryjnej kop. 4, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 11, średniej 8, grubszej kop. 6½, perłowej pięknej kop. 10, średniej kop. 9, jęczmiennej kop. 4½, jaglanej kop. 7, gryczanej kop. 6, pszennej kop. 12, ryżu funt kop. 8, grochu szablastego kwarta kop. 6, okrągłego kop. 4, grzybów suszonych funt kop. 40. *Co do ryb żywych:* szczupaka funt kop. 23, sandacza kop. 27, karpia kop. 22½, karasia kop. 20, lina kop. 25, leszcza kop. 24. *Co do ryb śniętych:* szczupaka funt kop. 12, sandacza kop. 15, karpia kop. 20, lina kop. 13, okonia kop 10, leszcza kop. 11, karasia kop. 15, suma kop. 17, sielaw kop. 11, drobnych rybek kop. 8. **Ф.**

Kalendarz.

We czwartek 26 lutego (10 marca), — św. 40 Męczenników. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 29; zach. o godz. 5 min. 53.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna 1,°0 R.

Wczoraj.	6 g. 7 z rana.	10 g. 1 po poł.
Barometr w milimetrach	753·9	752 2
Termometr Reaumura	—4.3	+0.°3
Stan nieba	pogodny.	pogodny.

Największe ciepło 1,°2 R. Największe zimno 4,°5 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 10 cali 0.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, trajedja w 5-ciu aktach 11-tu obrazach, **Romeo i Julja**. — Osoby: Eskalus, książę panujący w Weronie — p. *Boczkowski*; Parys — p. *Kwieciński*, Merkucio—p. *Stolpe* — (obadwaj powyżsi, krewni Eskalusa); Montekio—pan *Surewicz*, Kapulet — p. *Grzywiński* — (obadwaj naczelnicy dwóch nieprzyjaznych sobie rodzin); Romeo, syn Montekiego — p. *Wardzyński*; Benwolio, synowiec Montekiego — pan *Szymanowski*; Pani Kapulet, żona Kapuleta — pani *Niewiarowska*; Julja, córka Kapuleta — pani *Modrzejewska*; Tybalt, krewny pani Kapulet—p. *Piasecki*; Laurenty franciszkanin—p. *Chęciński*; Jan franciszkanin —p. *Dąbrowski*; Marta, mamka Julji—panna *Micińska*; Aptekarz—p. *Dobrowolski*; Paź Parysa — pan *Jejde*; Baltazar, służący Romea— p. *Szober*; Piotr — p. *Damse*, Samson— p. *Kruszewski*, Grzegorz— p. *Nowakiewicz* — (trzej powyżsi, słudzy Kapuleta); Abraham, służący Montekiego— p. *Krupiński*.—*Jutro*, we środę, opera **Norma**, przez artystów włoskich; abonament N. 8 lit. B. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano operę **Norma**, przez artystów włoskich; było osób 636.

TEATR ROZMAITOŚCI. —*Jutro*, we środę, 1-szy raz, komedja **Wanda**. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedję **Radcy pana Radcy**; krotochwilę **Nie mam czasu**, było osób 417.

W SALI GMACHU WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI dany będzie **Teatr amatorski** na korzyść ubogich pod opieką tegoż towarzystwa zostających, — *jutro*, we środę, komedja w 3 aktach Scribego, **Oskar czyli mąż który oszukuje żonę**;—P. Aleksander Chodecki deklamować będzie przy towarzyszeniu pianina;— przysłowie dramatyczne w 1 akcie, przez M. Dzikowskiego, **Piękne za nadobne**.—Zacznie się o godzinie 7-ej wieczorem.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, we środę, dany będzie **Koncert** *Aleksandra Komana*. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W DOMU GRODZICKIEGO (na Krakowskiem-Przedmieściu w lokalu zajmowanym poprzednio przez cukiernię Grohnerta),—*Dziś i codziennie*, będzie się okazywać przybyła do Warszawy **Dziewica olbrzym „Flora"**, piękność reńska z kolonji nad Renem. — Widzieć można codziennie od godziny 11 rano do 9 wieczorem. —Cena miejsc: 1-sze kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie kop. 15;— dzieci do lat 10-u płacą połowę ceny.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant hrabia *Tol*, z Petersburga; rzeczywisty radca stanu książę *Oboleński*, z Brześcia; — wyjechali: jenerał-major orszaku Jego Cesarskiej Mości *Własow*, do Petersburga; jenerał - major *Schulmann*, do Częstochowy.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 23 (7) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami; Brunet w Bucynie, Daniłow w Grzacku, Makarow w Orle, Klimowicz w Cieszkowicach, Gordon w Lisowie, Umrychin w Orsku, Tyzenhauz w Rakiszkach, Grużewski w Carycynie, Niemiro w Dobkach, Silberstein w Łodzi, Kempfi w Wałowicach, Grodzicki w Wiewcu, Wieruszowski w Płocku, Barbasz w Korsku, Załuska w Mosiembrzy, Awner w Serejach, Bujalski w Sokołowie, Popławskf w Łysotajach, Wołoszczyn w Klonowie, Pakowicz w Buduszynie, Sandler w Kraśnie, Paszkowskl w Zakrzowie, Krauze w Ganawe, dwie koperty zaadresowane z markami bez listów, banderoli sztuk 9, na których mało jest naklejonych marek, Jakowlewa, Kulikowski i Mikulszynu bez oznaczenia miejsca posłania, list bez adresu, — listów miejskich sztuk 8, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 11 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 23 (7) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 60, wyzdrowiało 62, umarło 11, pozostało 2044 (mężczyzn 1024, kobiet 1020) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 194, kobiet 182.

* Dnia 23 (7) bież. mies. i roku, urodziło się: *chrześcjan:* płci męzkiej 7, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 20; —zawarło śluby małżeńskie: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; —, umarło: *chrześcjan:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 20.

* († **Maciej hrabia Mielżyński**). Dnia 5-go marca r. b. o godzinie 9-tej z rana zasnął w Bogu Maciej hrabia Mielżyński w dobrach Kazimierz. Eksportacja zwłok odbędzie się do kościoła farnego w Kazimierzu pod Koninem dnia 8-go b. m., a ztamtąd do grobu familijnego w Woźnikach.

Ceny Targowe.

dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do rubli sr.	i kopiejki		
Pszenica	10	24	5	70	6	40
Żyto	6	12	3	75	3	82½
Jęczmień	4	80	2	85	3	—
Owies	3	60	2	10	2	25
Groch polny	5	60	3	30	3	50
Kartofle	1	80	1	—	1	12½

Pud siana od kop. 33½, 35. Pud słomy od kop. 25—27½.
Dowozy: Pszenicy 121; Żyta 114; Jęczmienia 77; Owsa 86 czetwerti.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
Petersburg, d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	—
„ Amsterdam „	—
„ Hamburg „	—
„ Paryż	—
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	
5% Bilety Bankowe 1-m	89½
5% „ „ 2-m	88½
5% „ „ 3-m	90½
5% Pożyczka Premjowa wewnętrzna z r. 1864	157⅜
5% „ „ „ z r. 1866	158
5% „ Rus. Ang. z r. 1870	107½
5% Listy Zastawne Ruskie	109
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	153
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	117¼
„ „ „ „ Wiedeńskiej	
Obligacje W-go Tow. dróg żelaznych	—
„ Terespolskiej	
„ Nikołajewskiej	112
Imperjały	674
Dyskonto	5½

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		74½
Weksle na Warszawę		74¼
„ Petersburg 3 tygodn.		82⅛
„ „ 3 miesięczny		81⅞
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		81½
4% Listy Zastawne		69½
4% „ Likwidacyjne		56⅜
4% Obligacje Skarbowe		69¼
5% Listy Zastawne Ruskie		83¼
5-ta Pożyczka Stieglitza		67
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		84
5% 1° „ Premiowe „ 1864		120
5% 2° „ „ „ 1866		120⅛
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.		94
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		57⅜
„ „ „ Terespolskiej		89¼
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej		79
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		83⅛
„ „ „ Terespolskiej		81¼
Żyto w miejscu		45
„ na dostawę		44½
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 20
„ Paryż		49 30
„ Hamburg		91 90
Akcje Banku Kredytowego		286 50
„ „ Anglo-Austr.		379 50
Pożyczka Narodowa		71 60
Lombardy		247 60
Losy z roku 1860		99 70
„ „ 1864		120 75
Z PARYŻA.		
Renta 3%		74 60
Renta Włoska		55 70
Akcje Kredytu Ruchomego		250 —
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		92½

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	K.	Płacono Rs.	K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—		—
Pruski kurant za 100 tal.	—		—	
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	88	75
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—		
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę			—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę			—	
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—		
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	85	94	51
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	94	18	93	85
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	100	67	100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	76	76	43
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100				—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—		
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	—	—		
Metaliki Lutowe za rs. 100			100	33
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	157	—	156	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	158	—	157	25
5% Listy Zastaw. Rosji	—	—		—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	70	50	69	50
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—		—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	73	—	72	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	107		106	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.			Żądano Rs.	K.	Płacono Rs.	K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	120	60	120	37½
„	„ „	k. t.	120	45	120	30
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	120	45	120	30
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	28	8	26
Paryż	300 Frank.	2 m.	98	40	98	25
Wiedeń	150 Zł. W A.	2 m.	99	—	98	70
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	58½
„	„ „	k. t.	100		99	83
Moskwa	„ „	1 m.	99	25	99	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 82⅔.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 6⅔.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 1542. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя Сувалкскаго Уѣзда, Куковской Гмины, дер. Жимины, Войтеха Станислава Пржикоповскаго, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 года о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Февраля 14 дня 1870 года.

1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 1543. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу, жителей Волковышскаго Уѣзда, Бартникской гмины; д. Торерени, Мовшу Гейсторишскаго, Лейбу-Беніямина Якубовскаго, деревни Шилоболе, Хаима Даминскато и деревни Торерени Гиршу Острога, чтобы они въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Февраля 11 дня 1870 года.

1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 1123. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 27 Декабря 1869 г. поступило въ оный прошеніе Полковника И. В. Лихачева и французскаго подданнаго Ж. Ж. Тисса о выдачѣ имъ 10-лѣтней привилегіи на изобрѣтенный Тиссомъ способъ извлеченіе и очищеніе углекислоты, добываемой изъ известняковъ.

2—3 31 Января 1870 года.

N. D. 1127. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 15 Декабря 1869 года поступило въ оный прошеніе Губернскаго Секретаря Одинцова о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на способъ выдѣлки кричнаго и пудлинговаго желѣза изъ чугуна съ примѣсью рудныхъ высѣвокъ.

2—3 31 Января 1870 года.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 1628. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po śmierci: 1. Kacpra Bieńkowskiego, właściciela folwarku Wierzchy z okręgu Szadkowskiego i wierzyciela sum: a) rs 6,750 b) rsr. 240, i c) rsr. 285 na tymże folwarku w dziale IV, Nr. 10, 16 i 18 zapisanych; 2. współwłaścicieli nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 282 położonej, jatkami rzezniczemi zwanej, mianowicie: Szymona Wax jatki 2-ej, Majera Grin 3, Hai Brotmanowej 4, Salomona Lachman 6, Lachmana czyli Nachmana Topor 7, Kiwe Grin 8, Gabryela i Ryfki małżonków Toppor 9, Gerszona Berek 10, Dawida Ejchman 12, Szmula Wax 13, Szymona Szachtel 11 i 15, i Abraama Wax jatki 14; 3. Romana Hubickiego, wierzyciela sumy rs. 169 kop. 20, na dobrach Tażewo lit. A w dziale IV Nr. 7a. poprzednio lokowanej, obecnie Listami Likwidacyjnemi spłaconej i w depozycie Banku znajdującej się; 4. Felicjana Grabowskiego, właściciela dóbr Pątnówek z Okręgu Wieluńskiego; 5. Henrjetty Guderian, współwłaścicielki sumy rs. 900, na dobrach Slesin z Okręgu Konińskiego, w dziale IV Nr. 3 zahypotekowanej; 6. Anny z Storzów Zielińskiej, współwłaścicielki dóbr Wola Malowana z Okręgu Noworadomskiego; 9. Izraela Gesundhejt, właściciela połowy sumy rsr. 8,000, w dziale IV pod Nr. 16 sposobem ostrzeżenia na dobrach Zawadów i Łękawa z Okręgu Petrokowskiego lokowanej; 8. Aleksandra Macińskiego, wierzyciela $\frac{1}{10}$ części sum: a) rsr. 394 kop. $43\frac{3}{4}$ na dobrach Majkowie pod Nr. 19, b) rs. 152 kop. 50, c) rs. 390 ad Nr. 20 i 16, na dobrach Piegonisku d) rsr. 450 z procentem rsr. 61 kop. $87\frac{1}{2}$, poprzednio na dobrach Iwanowice z Okręgu Kaliskiego ad Nr. 34b. w dziale IV hypotekowanej, obecnie Listami Likwidacyjnemi spłaconej i w depozycie Banku znajdującej się, tudzież prawa wieczystej dzierżawy dwóch włók i 15 mórg gruntu w dziale III Nr. 26 dóbr Dobrosołowo z Okręgu Pyzdrskiego zamieszczonego; 9. Franciszka Stabrowskiego, co do współwłasności sumy rs. 624 z kosztami rs. 26, w dziale IV ad b. na nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 443 położonej, hypotekowanej; 10. Józefa Kondrackiego co do sumy rs. 750 na dobrach Dąbie z Okręgu Wieluńskiego w dziale IV ad b. zapisanej; 11. Augusta Juljusza dwóch imion Eichhorn, co do współwłasności nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 530 położonej, otworzyły się spadki, do regulacji których, oznaczony został termin na dzień 1 (13) Września 1870 r. przed czyniącym Rejentem i w jego Kancelarji.

Kalisz d. 11 (23) Lutego 1870 r.

Wilchelm Grabowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 1631. Bank Polski.

Podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że licytacja na sprzedaż zastawionych, a niewykupionych i nieprolongowanych w właściwym czasie kosztowności, rozpocznie się dnia 15 (27) Kwietnia r. b.

Warszawa d. 21 Lutego (5 Marca) 1870 r.

Vice-Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarji,
Radca Dworu, Makulec.

N. D. 977. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (16) Marca roku bież o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja (in plus) przez opieczętowane deklarację, na dwuletnie to jest od d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i mca 1872 r. wyzierżawienie posesji Nr. 110 w Pradze przy ulicy Dębowej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dsierżawnej na rsr 48 rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje na pisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 10 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, oraz wzory są do przejrzenia w wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia .... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 110 w Pradze przy ulicy Dębowej położonej, na lat 2 to jest od d, 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i mca 1872 r., ofiarując za takową dzierżawę rocznie rubli srebr. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 10 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko

Warszawa d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 r

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego-Sztabu, Jenerał Major.
Witkowski
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. *1302. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 11 (23) Marca roku bież o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistatu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż do rozbioru 2-ch domków i zabudowań pod Nr 25*A* i 25*B* przy cmentarzu Katolickim w Powązkach położonych, z obowiązkiem pobudowania parkanów murowanych na przestrzeniach po rozebraniu powyższych domów pozostałych, od sumy szacunkowej na rs. 424 kop. $93\frac{1}{4}$ obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą zadeklarowaną przez siebie sumę.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże połowę wartości reszty materjałów pochodzących z rozebrać się mających zabudowań to jest rs. 212, na vadium w ilości rsr. 43 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki, oszacowanie i wykaz kosztów dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia .... podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się rozebrać dwa domki i zabudowania pod Nr. 25*A* i 25*B* przy cmentarzu Katolickim w Powązkach położone z obowiązkiem pobudowania parkanów murowanych na przestrzeniach po rozebranych domach pozostałych, ofiarując za resztę pozostałego materjału rs. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy połowy wartości pozostałego materjału w ilości rs. 212, vadium w ilości rs. 43 i na koszta ogłoszenia rs. 10, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 10 (22) Lutego 1870 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 1004. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 3 (15) Marca r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na trzyletnie, to jest od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b., do tegoż dnia i miesiąca 1873 r. wydzierżawienie posesji № 3046 w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od obniżonej sumy dzierżawnej na rs. 200 rocznie, w warunkach zamieszczonej, i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zemieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpioną przez siebie sumdzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 20, i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, oraz wzory są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się zadzierżawić posesję № 3046 w Warszawie przy ulicy przy ulicy Czerniakowskiej położoną, na lat 3 to jest od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b., do tegoż dnia i mca 1873 r., ofirując za takową dzierżawę rocznie rs. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie głównej ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 29 Stycz. (10 Lutego) 1870 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. *1053. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 3 (15) Marca roku bieżącego o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na trzyletnie, to jest od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1873 r. wydzierżawienie posesji Nr 3031/2 w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od obniżonej sumy dzierżawnej na rs 200 rocznie w warunkach zamieszczonej, i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 20 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale administracyjnym, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 3031/2 w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położoną na lat trzy, to jest od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1873 r. ofiarując za takową dzierżawę rocznie rsr. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 20 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

(Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

Warszawa d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1870 r.

p. o. Prezydenta;
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.
2—3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. *1303. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 12 (24) Marca roku bież. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie to jest od d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i mca 1873 r. wydzierżawienie posesji Nr. 218 w Warszawie przy ulicy Brzozowej położonej na rzecz zaległych podatków zajętej od sumy obniżonej do rsr. 50 wyraźnie do rubli pięćdziesiąt rocznej dzierżawy w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonem wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości rs. 10 i na koszta ogłoszenia rs 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą, zaś utrzymującego się przy dzierżawie po dokompletowaniu na kaucję do wysokości $\frac{1}{5}$ części wylicytowanej sumy dzierżawnej zatrzymane zostanie w depozycie tejże kasy aż do expiracji dzierżawy.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych i uroczystych dworskich.

Warszawa d. 10 (22) Lutego 1870 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego-Sztabu,
Jenerał-Major Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 1447. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 10 (22) Marca r. b. o gdzinie 12 w południe odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na 27 letnie oddanie w czynsz placu miejskiego przy zbiegu ulic Podwale, Nowomiejskiej i Freta położonego, na którym dawniej budy drewniane egzystowały, pod budowę sklepów murowanych kosztem przedsiebiercy wystawić się mających, podług zatwierdzonych przez władzę wyższą planów oraz kosztorysu obliczonego na rs. 24,377 kop. $35\frac{1}{2}$ i pod warunkami z których główniejsze są następujące

Na placu wyżej wskazanym w miejscu na planie sytuacyjnym zakreślonem ma być wzniesione kosztem przedsiebiercy zabudowanie murowane z cegły palonej na wapno z piwnicami sklepionemi i w części z lodownią blachą żelazną pokryte.

Rozmiary zabudowania mają być następujące:

Długość od ulicy Podwale $153\frac{1}{2}$ st. ros.
Długość od ulicy Nowomiejskiej 74 st. ros.
Szerokości $25\frac{1}{2}/46\frac{3}{4}$.
Wysokość od frontu $19\frac{1}{2}$ st. ros.
Wysokość od tyłu 13 st. ros.

W zabudowaniu tem urządzone być mają wyłącznie same sklepy, bez żadnych lokali mieszkalnych.

Do budowy sklepów przedsiebierca obowiązany będzie przystąpić w trzy miesiące po zatwierdzeniu licytacji i ukończyć takowe w ciągu lat dwóch.

Przyznane przez Wydział Ubezpieczenia wy-

nagrodzenie w kwocie rs. 607 kop. 16 za spalone, poprzednio na pomienionym placu egzystujące stragany drewniane wyasygnowane zostanie przedsiebiercy.

Wznieść się mające zabudowania będą własnością Miasta Warszawy zaś tytułem zwrotu kosztów na jakie będą wyłożone na budowę przez przedsiebiercę, Magistrat Miasta Warszawy nada mu oraz jego sukcesorom lub prawo-nabywcom prawo użytkowania z tychże sklepów przez wynajmowanie takowych w przeciągu lat 27 po upływie których prawo to użytkowania ustaje i zabudowania przechodzą na rzecz miasta, termin zaś 27 letni liczyć się będzie od dnia zatwierdzenia licytacji za wyłączeniem pierwszych dwóch lat przeznaczonych na budowę.

Za prawo użytkowania przez lat 27 z placu pod pomienioną budowę oddanego przedsiebierca opłacać będzie Kasie Miejskiej tytułem czynszu sumę na licytację postąpioną od której za praetium rocznego czynszu ustanawia się kwota obniżona do rs. 270.

Kaucja do przedsiebierstwa tego na rs. 4,800 ustanowiona przedstawioną być może w gotowiźnie w papierach kredytowych upoważnionych do przyjmowania na kaucję lub też hypoteczna dostatecznie na pierwszej połowie wartości domu murowanego w Warszawie ubezpieczona.

Inne szczegółowe warunki przedsiebierstwa tego dotyczące, oraz plany wznieść się mających sklepów są do przejrzenia w Wydziale Adminissracyjnym każdodziennie z wyłączeniem dni świątecznych.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo, mają złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego; a w tych wyraźnie literami bez skrobań poprawek i przekreśleń wypiszą wysokość ofiarowanego czynszu rocznie za grunt pod sklepy przeznaczony.

Nadto do deklaraaji tej winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone vadium w ilości rs. 4,800 lub w miejsce gotowizny wykaz hypoteczny domu murowanego w Warszawie na którym zabezpieczenie kaucji nastąpiło i na koszta ogłoszenia rs. 30. Kaucja przedstawiona przez, konkurentów których deklaracja przyjętą nie będzie natychmiast zwróconą zostanie, zaś złożona przez konkurenta z którym kontrakt zawartym będzie zatrzymaną zostanie odpowiednio do warunków przedsiebierstwa.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację mocą której obowiązuję się na placu miejskim przy zbiegu ulic Podwale Nowomiejskiej i Freta w miejscu dawniej egzystujących bud drewnianych wybudować swoim kosztem podług planów i kosztorysu obliczonego na rs. 24,377 kop. 35½ (wypisać literami) przez wyższą władzę zatwierdzonych, sklepy murowane z cegły palonej na wapno z piwnicami sklepowemi i w części z lodownią, blachą żelazną pokryte poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach poszczególnionych, a które czytałem zrozumiałem i w dowód tego podpisałem, deklaruje się również opłacać do kasy miejskiej w ciągu lat dwudziestu siedmiu tytułem czynszu za plac pod sklepy przeznaczony po rs. (wypisać literami) rocznie Kwit Kasy Głównej Ekonomieznej na złożone vadjum w ilości rs. 4,800 lub wykaz hypoteczny domu murowanego N. przekonywający ze kaucja w sumie rs. 4,800 na pierwszej połowie wartości tegoż domu zabezpieczoną została, oraz na koszta ogłoszenia w gotowiźnie rs. 30 załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. pisałem dnia mca. 1870 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 16 (28) Lutego 1870 r.

p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu
Jenerał-Major, Witkowski.
1—3 Naczelnik Kancelarji Zdzitowiecki.

N. D. 1365. Варшавская Казенная Палата.

Объявляетъ, что 17 (29) Марта 1870 г. въ 12 часовъ дня въ торговомъ присуствіи палаты, будутъ произведены въ восходящемъ порядкѣ торги на отдачу въ трелѣтное арендное содержаніе срокомъ съ 19 Іюня (1 Іюля) 1870 г. по таковое же число и мѣсяцъ 1873 г. дома съ огородномъ въ городѣ Варшавѣ подъ № 2909, называемаго Пратеръ.

Торги будутъ начаты отъ 131 руб. 40 коп. въ годъ.

О другихъ торговыхъ условіяхъ, конкуренты могутъ освѣдомиться ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

г. Варшава, 13 Февраля 1870 года.
2—3 Асесоръ, Добошинскій.

N. D. 1413. Urząd Leśny Warszawa.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 11 (23) Marca r. b. o godzinie 1-ej z południa w Kancelarji Urzędu Leśnego Warszawa we wsi Ząbkach, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa z pnia z osady Strzelca Obrębu Czerwona, od sumy rsr. 1851 kop. 49. Każdy z przystępujących do licytacji winien złożyć vadium w $^{1}/_{10}$ części sumy szacunkowej, oraz być w pogotowiu zapłacić zaraz po zalicytowaniu połowę postąpionej i zalicytowanej kwoty.

O innych szczegółowych warunkach dowiedzieć się można w Kancelarji Urzędu Leśnego każdodziennie, a do okazania drzewa w lesie, służba leśna stosowne odebrała zarządzenie.

Ząbki dnia 11 (23) Lutego 1870 roku.
Starszy Nadleśnicy, St. Rubieszewski.

N. D. 1630. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: szafy, komody, kanapa i krzesła, fotele machoniowe, zegary, żyrandole, lustra, lichtarze srebrne i t. p. przedmioty w dniu 10 (22) Marca 1870 r. o godzinie 12 w południe na targu Muranowskim publicznym przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 20 Lutego (4 Marca) 1870 r.
Dobronoki.

N. D. 1619. Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.

Na zasadzie art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Władysława Horodyskiego, właściciela dóbr Mołodiatycz i żony jego Jozefy z Chrzanowskich Horodyskiej w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Horodyskich w dobrach Mołodiatycze Powiecie Hrubieszowskim Gubernji Lubelskiej mieszkających, zamieszkanie zaś prawne u Józefa Wołowskiego Obrońcy przy b. Radzie Stanie w Lublinie pod Nr. 174/5 mieszkającego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 23,200 z procentem od d. 12 (24) Czerwca 1867 r. zalegającym i kosztów od Albina-Eugenjusza dwóch imion Swirskiego, właściciela dóbr Gdeszyna w Powiecie Hrubieszowskim Gubernji Lubelskiej leżących tamże zamieszkałego, protokółem Komornika Józefa Sakiewicza w dniu 16 (28), 17 (29), 19 (31) Stycznia i 20 Stycznia (1 Lutego) 1870 r. zajęte i zaaresztowane zostały w drodze Sądowej przymusowego wywłaszczenia dobra ziemskie Gdeszyn w gminie Mołodiatycze parafji rithus graeci Peresołowice filji Gdeszyn a rzymsko-katolickiej Grabowiec w Okręgu Sądowym i Powiecie Hrubieszowskiem Gubernji Lubelskiej położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika należące, w posiadaniu jego zostające i poszukiwaną wierzytelnością obciążone.

Dobra Gdeszyn mają oddzielną księgę hypoteczną, graniczą od wschodu z dobrami Dobromirzyce i Zaborce, od południa z dobrami Horyszów Ruski, od zachodu z dobrami Bereśce i Włoscianami Gdeszyńskiemi, od północy z dobrami Zaborce i Włoscianami Gdeszyńskiemi, odległe od miasta powiatowego i sądowego Hrubieszowa o mil 3, od miasteczka Grabowca o milę 1, od miasta Wojsławic o mil 2, od miasta Zamościa o mil 3½, od Lublina o mil 15, od rzeki Buga o mil 3, leżą na ubocznym trakcie. Obejmują ogólnej obszerności dworskiej morgów 1,882 prętów 279, a mianowicie: w gruntach ornych mórg 1036 prętów 87, w łąkach mórg 89 pr. 89, w ogrodach mórg 37 pr. 187, w lasach mórg 687 pr. 217, pastwiskach mórg 21, w placach i pod zabudowaniami mórg 5, w drogach mórg 4 i w wodach mórg 2.

W dobrach Gdeszynie znajdują się następujące zabudowania:

1) Na folwarku Gdeszyn: dwór drewniany w węgieł na podmurowaniu, dach gontem kryty z przybudowaną doń spiżarnią. 2) Loch w ogrodzie z cegły murowany, dach gontem kryty. 3) Oficyna drewniana na podmurowaniu dach słomą kryty. 4) Chlew drewniany na podmurowaniu, dach słomą kryty. 5) Drwalnia z chlewkami drzewniana, dach słomą kryty. 6) Kloaka drewniana przy oficynie, dach słomą kryty. 7) Gołębnik na słupie. 8) Spichlerz drewniany na podmurowaniu, dach słomą kryty. 9) Dom dla czeladzi trojniak drewniany, dach słomą kryty. 10) Stajnia z wozownią drewniana w słupy, dach słomą kryty. 11) Owczarnia z cegły murowana, dach słomą kryty. 12) Obora drewniana dach słomą kryty. 13) Spichlerz na podmurowaniu drewniany, dach słomą kryty. 14) Gumna w czworobok wystawione drewniane, to jest dwie stodoły i 2 szopy, dach ich słomą kryty. 15) Owczarnia stara w słupy murowana drewniana, dach słomą kryty. 16) Studnia drzewem cembrowana. 17) Stara obora drewniana, dach słomą kryty. 18) Lodownia. 19) Budka dla ogrodnika. 20) Młyn wodny o 1-ym kole, dach gontem kryty. 21) Dom czworak z ogrodem fruktowym, na podmurowaniu, dach słomą kryty. 22) Karczma drewniana, dach słomą kryty. 23) Szopa na łąkach drewniana, dach słomą kryty. 24) Takaż druga szopa. 25) Dom dla pisarza drewniany, dach słomą kryty. 26) Dom dla ekonoma drewniany, dach słomą kryty. 27) Szopa chruściana, dach słomą kryty. 28) Chałupa dla kowala drewniana, dach słomą kryty. 29) Kuźnia drewniana dach słomą kryty. 30) Stodoła, dach słomą kryty.

II. Na folwarku Karolin: 31) Dom murowany, dach gontem kryty. 32) Dwójniak dla czeladzi drewniany, dach słomą kryty. 33) Chałupa drewniana, dach słomą kryty. 34) Owczarnia drewniana, dach słomą kryty. 35) Szopa chruściana. 36) Stodoła drewniana, dach słomą kryty. 37) Studnia. 38) Chlewki drewniane, dach słomą kryty. 39) Cegielnia. 40) Szopa.

W dobrach zajętych nie znajdują się żadne inwentarze żywe lub martwe, te bowiem przed zajęciem posprzedawane lub pousuwane zostały.

Roczne podatki wynoszą rs. 907 kop. 39½.

Obszerniejszy opis dóbr, znajduje się u Józefa Wołowskiego, w Lublinie pod № 174/5 mieszkającego, zaś zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Wójtowi gminy Mołodjatycze Jakubowi Kidybie dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r.

2. Pisarzowi Sądu Pokoju w Hrubieszowie Jungowskiemu, tegoż dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r.

3. Wniesiono do księgi hypotecznej dóbr Gdeszyna dnia 14 (26) Lutego 1870 r.

4. Do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału znajdującej sie, wpisano dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 14 (26) Kwietnia 1870 r. o godzinie 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń.

Sprzedażą dyryguje Józef Wołowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Lublin dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r.
Barchwic.

N. D. 1630. Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Podaję do powszechnej wiadomości że w dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. o godzinie 2 z południa w Warszawie, w domu pod N. 411 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście położony w lokalu dawniej przez cukiernię Grohnerta zajmowanym, odbędzie się głośna in plus licytacja na jednoroczny najem tegoż lokalu składającego się ze sklepu wielkiego o 2 oknach, salonu, trzech dużych i dwóch mniejszych pokoi, pasarzu, kuchni, piekarni, i czterech piwnic, a to w całości lub częściowo. Vadium oznaczone na rs. 175 na cały lokal, rs. 100 na sklep z jednym przyległym mu pokojem, a rs. 75 na resztę wyżej opisanego lokalu, ma być złożone w gotowiźnie do rąk Komornika licytację odbywającego. a nie utrzymującym się zaraz zwrocone będzie. Licytacja zacznie się od ceny rocznej rsr. 950 za cały lokal, od rs. 700 za sklep z jednym pokojem, a od rs. 250 za resztę lokalu. Lokal ten może być obejrzany na miejscu za zgłoszeniem się do miejscowych stróżów. Termin trwania jednorocznego najmu liczyć się będzie od d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. Bliższe warunki i objaśnienia licytacyjne są do przejrzenia w Kancelarji mojej w Warszawie w domu Nr. 22 (nowym) przy ulicy S to Jerskiej utrzymywanej i na miejscu u W-go Zielińskiego.

Warszawa, d. 2. Lutego (7 Marca) 1870 r.
Napoleon *Mierkowski*, Komornik.

N. D. 970. Wiadomo czynię, iż w moc postanowienia Sądu w zastawie będące kolczyki brylantowe i brożka brylantowa. w Warszawie za Żelazną Bramą w dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. o godzinie 10 rano przez publiczną licytację sprzedane będą. Objekta te obejrzane być mogą w kancelarji podpisanego. w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 556 w dniach 5 (17), 16 (28) Lutego i 25 Lutego (9 Marca) r. b. zawsze o godzinie 3 z południa.

W. *Karwowski*, Komornik.

N. D. 1634. W dniu 25 Lutego (9 Marca) 1870 r. i dni następnych, poczynając zawsze od godziny 10 z rana na gruncie posesji numerami nowemi 29 i 41 oznaczonych, przy Alei Jerozolimskiej w Warszawie położonych, zajęte w drodze egzekucji sądowej: węgle kamienne różnego gatunku, wozy na żelaznych osiach do wożenia węgli, wapno kamienne, beczki rozmaite, tarcice, obręcze leszczynowe, wagi decymalne i inne przedmiota, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Antoni *Tymecki*, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 1556.

DWIGATEL

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ

Lądowych, Rzecznych i Morskich

transportowania towarów

i udzielania na takowe zaliczeń,

W St. PETERSBURGU.

Zarząd podaje do powszechnej wiadomości, że Towarzystwo działania swoje **rozpoczęło z dniem 19 Lutego (3 Marca) r. b.**, ma zaszczyt zawiadomić, iż **Agentem tegoż Towarzystwa w Warszawie** mianowany został **P. MIKOŁAJ ROTWAND.**

Dyrektorowie:
L. M. Rosenthal.
A. Amburger.
Jan Berg.

Bióro Agencji znajduje się przy ulicy Elektoralnej pod Nr. 4, w domu W-go Feldhusen obok gmachu Bankowego.

W powołaniu się na powyższe ogłoszenie, mam zaszczyt podać do powszechnej wiadomości, że z dniem dzisiejszym rozpocząłem czynności dla **Towarzystwa Dwigatel,** tudzież że w zakres takowych wchodzą **Ubezpieczenia Transportów** wodnych, tak na **Gabarach** i **Berlinkach** jak niemniej i na **Galarach.**

Nadmieniam nadto, że stosownie do Najwyższego Ukazu z dnia 24 Października (5 Listopada) 1869 r. Ubezpieczenia Transportów lądowych i wodnych mogą być tylko dokonywane przez Towarzystwa Ruskie, lub też zagraniczne, któreby do tych czynności otrzymały upoważnienie Rządu.

A że dotychczas żadne z Towarzystw zagranicznych nie posiada takiego pozwolenienia dla Królestwa Polskiego; o załatwienie więc podobnych Ubezpieczeń, li tylko do Towarzystw Ruskich zwracać się można.

Warszawa d. 3 Marca 1870 r.

Agent **MIKOŁAJ ROTWAND.**

N. D. 1627. Niniejszym mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność, iż oddawna w **Składzie moim**

TRUMIEN

istniejącym w **Płocku** w Starym Rynku, dostać można obecnie gotowych trumien **Metalowych** dużych i małych po cenie umiarkowanej.

Płock d. 16 Lutego 1870 r.
Michał Bejm.

N. D. 1236.

Съ 1 (13) Января 1870 года, отдается въ арендное содержаніе **маіоратъ Чостковъ**, съ принадлежащимъ къ нему лѣсами и фольварками: Изерки, Сухоржецъ, Демщизна, состоящій въ Сувалкской Губерніи въ 25 верстахъ отъ Сувалокъ, не менѣе какъ за **1500 р. с.** въ годъ. Узнать объ условіяхъ въ С. Петербургѣ, Петербургской части по большой Спасской улицѣ, домъ № 9, у Г-жи Власовой. 5—6

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 1629. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci: 1-o Ludwiki hr. Brzostowskiej właścicielki dóbr Bolkowa, Okalewa Nietuszyna i Niemierzyna, i 2-o Adama hr. Brzostowskiego, właściciela dóbr Czarnożyły, wszystkich z Powiatu Wieluńskiego, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczony został termin na dzień 1 (13) Września 1870 r. przed czyniącym Rejentem i w jego kancelarji.

Kalisz d. 11 (23) Lutego 1870 r.

1—2 Wilchelm Grabowski

N. D. 1625. *Pisarz Sądu Pokoju w Koninie.*

Po śmierci Piotra Nawrockiego właściciela nieruchomości w mieście Koninie pod Nr. 9 przy Rynku położonej, otworzył się spadek do regulacji którego termin na dzień 29 Sierpnia (10 Września) 1870 r w kancelarji swej pod prekluzją wyznaczam.

Konin d. 7 (19) Lutego 1870 r.

1—2 J. Gruszczyński.

N. D 1623. *Pisarz Sądu Pokoju w Mławie.*

Z powodu śmierci Piotra Kicińskiego i jego żony Marjanny z Bagińskich właścicieli nieruchomości w mieście Mławie pod N. 136, oraz Froima Berkowicza Witkoskiego właściciela nieruchomości w mieście Raciążu pod Nr. 163, 164, 209 i 210 położonych; toczy się postępowanie spadkowe, do zamknięcia którego i uregulowania spadków, wyznaczam termin prekluzyjny na dzień 17 (29) Września r. b. w Kancelarji Hypotecznej miejscowej.

Mława d. 18 Lutego (2 Marca) 1870 r.

Wład. Czerwiński

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 1376. *Петроковское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться 9 (21) Марта сего года, публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на подрядъ устройства мостовой и новаго моста въ г. Петроковѣ, начиная (in minus) съ суммы 3,196 р. 55 коп.

Желающіе торговаться должны до 12 часовъ дня вышеприписаннаго числа, представить въ присутствіи заявленіе составленное по ниже изложенной формѣ, на гербовой бумагѣ 30-копѣчнаго достоинства и написанное четко безъ поправокъ и подчистокъ, съ приложеніемъ квитанціи казначейства на внесенный временный залогъ въ количествѣ 320 руб., наличными деньгами или процентными бумагами принимаемыми въ залоги на основаніи существующихъ узаконеній.

На конвертѣ слѣдуетъ написать: въ Петроковское Губернское Правленіе, объявленіе на подрядъ устройства мостовой и моста въ г. Петроковѣ".

Подробныя торговыя условія и смѣта, могутъ быть пересмотрѣны въ Административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованія Петроковскаго Губернскаго Праленія, симъ объявляю, что подрядъ устройства мостовой и моста въ г. Петроковѣ исчисленный по смѣтѣ въ 3,196 р. 55 коп. обязуюсь взять за сумму (здѣсь писать сумму цифрами и прописью), подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ къ сему подряду изложеннымъ; квитанцію казначейства N. на представленный временный залогъ въ количествѣ . . . руб. у сего прилагаю.

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N числа и мѣсяца N 1870 г.

(Подписать четко имя и фамилію)

Г. Петроковъ, 11 (23) Февраля 1870 г.

Совѣтникъ, Либицкій.

2—3 Дѣлопроизводитель, Марцинковскій.

N. D. 1589 *Радомское Губернское Правленіе.*

На постройку мундирной одежды, и заготовленія аммуничныхъ вещей, и конскаго снаряженія, для земской стражи Радомской Губерніи на 1870, а именно:

а) 230 мундировъ изъ темнозеленаго гвардейскаго сукна.

б) 230 паръ зимнихъ шараваръ изъ сѣросиняго гвардейскаго сукна.

в) 230 кителей изъ фламскаго гвардейскаго полотна.

г) 230 лѣтнихъ шараваръ изъ такогоже полотна.

д) 193 башлыка изъ верблюжьяго сукна.

е) 31 пистолетный снуръ изъ оранжеваго гаруса.

ж 31 кожаный темлякъ.

з) 30 торбъ изъ торбочнаго холста.

и) 30 щетокъ подклѣенныхъ кожею съ кожаннымъ ремнемъ для чистки лошадей. Въ Радомскомъ Губернскомъ Правленіи 10 (22) Марта текущаго года въ 12 часовъ дня будутъ производится изустные торги „in minus"

На мундурныя вещи:

Отъ 21 руб. 16 коп. за полное обмундированіе на одного человѣка, состоящее изъ слѣдующихъ предметовъ, мундира зимнихъ шараваръ, кителя, и лѣтнихъ шараваровъ.

Отъ 84 коп. за одинъ башлыкъ.

На аммуничныя вещи:

Отъ 25 коп. за одинъ пистолетный снуръ.

Отъ 35 к. за одинъ кожаный темлякъ.

На конское снаряженіе:

Отъ 10 коп. за одну холщевую торбу.

Отъ 20 коп. за одну щетку.

Общая стоимость всѣхъ заподряжаемыхъ предметовъ, исчислена въ 5,056 руб. 52 копѣекъ.

Желающее участвовать въ торгахъ, обязаны представить въ Губернское Правленіе при начатіи торговъ $^1/_{10}$ часть вышесказанной суммы 5,056 руб. 52 коп. тоесть 505 руб. $60^1/_2$ наличными деньгами или узаконенными процентными бумагами, кромѣ того, согласно 33 ст. Высочайше утвержденнаго въ 9 день Февраля 1868 г. положенія о пошлинахъ за право торговли и промысловъ, свидѣтельство 2 гильдіи, каковое свидѣтельство, а равно и временный залогъ, будутъ немедленно возвращены неудержавшимся на торгахъ.

Лицо же которое возметъ съ торговъ подрядъ, обязано представить полный залогъ равняющійся $^1/_5$ подрядной суммы за постройку обмундированія, заготовленія аммуничныхъ вещей и предметовъ конскаго снаряженія, таковой залогъ будетъ хранится въ Губернскомъ Казначействѣ до совершеннаго окончанія выдачи по принадлежности заподряженныхъ вещей.

Подробныя условія къ торгамъ, могутъ быть предъявлены желающимъ торговаться ежедневно, исключая праздничныхъ дней въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Радомъ д. 20 Февраля (4 Марта) 1870 г.

за Вице-Губернатора,

1—3 Совѣтникъ, Красускій.

N. D. 1609. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 16 (28) Марта сего года, въ 1 часу дня, въ семъ Правленіи будетъ производиться публичные торги, посредствомъ опечатанныхъ объявленій, на поставку матеріаловъ для постройки мундирной одежды для нижнихъ чиновъ Земской Стражи Сѣдлецкой Губерніи, по сроку 1870 г., а именно:

а) Сукна темнозеленаго гвардейскаго = 656 арш. 10 верш. 6 дроб., цѣна за аршинъ 1 руб. $79^1/_2$ коп. = 1,178 руб. $66^1/_2$ коп.

б) Сукна оранжеваго гвардейскаго = 1 аршинъ 11 верш 3 дроб, по 2 руб. 40 коп., аршинъ = 4 руб $6^1/_2$ коп.

в) Сукна сѣросиняго гвардейскаго = 458 аршинъ 8 верш., по 2 руб. 40 коп. за аршинъ = 1,100 руб. 40 коп.

г) Сукна верблюжьяго (30 вершковой ширины) 135 арш. 8 верш. 15 дроб., по 1 руб. 10 коп. за аршинъ = 150 руб. $18^1/_2$ коп.

д) Драпа темносѣраго = 38 арш. 13 верш. по 3 руб. аршинъ = 116 руб. $43^3/_4$ коп

е) Холста рубашечнаго (8 вершковой ширины) 3,438 арш. 12 верш., по 8 коп. за аршинъ = 275 руб. 10 коп.

ж) Холста подкладочнаго (вершковой ширины) 639 арш., по 6 к. за аршинъ = 38 руб. 34 коп.

з) Коленкору чернаго (шириною 1 арш. 5 верш.) 327 арш. 8 верш., по 21 коп. за аршинъ = 72 руб. 5 коп.

и) Фламскаго гвардейскаго полотна 1670 арш. 4 верш., по 22 коп. за аршинъ = 367 руб. $45^1/_2$ коп

і) Тесьмы желтой гарусной на петлицы (шириною въ $^3/_8$ вершка), съ тремя красными процвѣтами по краямъ и серединѣ = 12 арш. 8 верш., по 6 коп. за аршинъ = 75 коп.

к) Тесьмы для обшивки башлыковъ = 2,313 арш. по 2 коп. за аршинъ = 46 руб. 26 коп.

л) Тесьмы желтой гарусной (костылькововой) шириною въ $^1/_4$ вершка, съ двумя красными процвѣтами по краямъ = 15 арш., по 3 коп. за аршинъ = 45 коп.

м) Серебрянаго позолоченнаго снура (отнюдь не мишурнаго) для плечевыхъ петлей старшимъ стражникамъ 110 арш., по 1 руб. 10 коп. за аршинъ = 121 руб

н) Снура оранжеваго гаруснаго на плечевыя петли для прочихъ стражниковъ 423 аршинъ, по 5 коп. за аршинъ = 21 рублей 15 коп.

о) Галуна серебрянаго позолоченнаго, (отнюдь не мишурнаго) шириною въ $^1/_2$ вершка, имѣющаго по срединѣ три, по краямъ двѣ узкія дорожки и между ними косую ткань на петлицы воротниковъ, обшлаговъ старшимъ стражникамъ = 34 арш. 6 верш., по 2 руб. за аршинъ = 68 руб. 75 коп.

п) Узкаго серебрянаго позолоченнаго галуна) отнюдь не мишурнаго) безъ дорожекъ по срединѣ, шириною въ $^1/_4$ вершка = 41 арш. 4 вер. по 60 коп. за аршинъ = 24 руб. 75 коп.

р) Мѣдно-вызолоченныхъ бомбочек, 1,326 штукъ, по $7^1/_2$ коп. штука = 99 руб. 45 коп.

с) Пуговицъ желтой мѣди гладкихъ большаго размѣра = 6,360 штукъ, по $^3/_5$ коп. за одну пуговицу = 38 руб. 16 коп.

т) Пуговицъ желтой мѣди гладкихъ малаго размѣра = 1066 штукъ, по 1 коп. за пуговицу = 10 руб. 66 коп

у) Пуговицъ оловянныхъ черныхъ съ дырочками = 1,834 штукъ, по $^1/_7$ коп., за каждую 2 руб. 62 коп.

ф) Пуговицъ оловянныхъ бѣлыхъ съ дырочками = 1,834 штукъ, по $^1/_7$ коп., за пуговицу 2 руб. 62 коп.

х) Крючковъ съ петлями = 1,066 паръ, по $^1/_8$ коп. за пару = 1 руб. $33^1/_4$ коп.

ц) Нитокъ сѣрыхъ = 25 фун. 56 золот. по 60 коп. фунтъ = 15 руб. 35 коп.

ч) Нитокъ бѣлыхъ = 13 фунт. 62 золот., по 96 коп. фунтъ = 13 руб. 10 коп.

ш) Нитокъ черныхъ = 13 фунт. 62 золот., по 60 коп. фунтъ = 8 руб. $18^3/_4$ коп.

щ) Шелку чернаго — 1 фунт 35 зол, по 11 руб. 52 коп. фунтъ = 15 руб. 72 коп.

ъ) Торбъ (изъ торбочнаго холста) для кормленія лошадей = 3, штука по 10 коп., каждая = 3 руб. 10 коп.

ь) Щетокъ для чистки лошадей = 31 штука, по 20 коп., каждая = 6 руб. 20 коп.

Всего на сумму 3,802 руб. $30^3/_4$ коп.

Торги начнутся отъ показанной общей суммы (3,802 р. $30^3/_4$ к), каждый затѣмъ желающій принять на себя поставку прописанныхъ матеріаловъ, долженъ къ назначенному сроку представить при объявленіи залогъ, въ количествѣ 760 рублей, наличностію или въ денежныхъ бумагахъ, принимаемыхъ въ залогъ, согласно существующихъ постановленій. Конкурентамъ, за которыми не останутся торги, представленные ими залоги, тотчасъ, по окончаніи торговъ, будутъ возвращены.

Объявленіе должно быть написано на гербовой 30-копѣечнаго достоинства бумагѣ, по прилагаемой у сего формѣ, четко, чисто и безъ всякихъ ошибокъ.

Подробныя условія торговъ, могутъ быть разсматриваемы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія.

На конвертахъ съ объявленіями должны быть помѣщены слова: „Объявленіе на поставку матеріаловъ для нижнихъ чиновъ Земской Стражи Сѣдлецкой Губерніи."

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія, отъ . . . за № . . . я ниже подписавшійся, беру на себя поставку матеріаловъ для постройки мундирной одежды нижнимъ чинамъ Земской Стражи Сѣдлецкой Губерніи, на 1870 годъ, въ количествѣ, прописанномъ въ означенномъ объявленіи, за сумму (. . . . руб. . . . коп.) писать цифрами и прописью принимая на себя всѣ условія, предъявленныя мнѣ до торговъ. Залогъ въ размѣрѣ руб. . . коп. (наличностію или денежными бумагами и какими именно) при семъ прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ неудержанія при торгахъ получу таковыя обратно самъ лично, или прошу отправить на мой счетъ почтѣ въ NN.

Мѣсто постояннаго моего жительства NN. 1870 года (мѣсяцъ и число).

Подпись (имя и фамилія).

Г. Сѣдлецъ, 21 Февраля 1870 года.

1—3 Совѣтникъ, Лесковичъ.

N. D. 1225. *Люблинская Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ къ всеобщему свѣдѣнію, что ниже прописанныхъ чиселъ каждый разъ въ 12 часовъ дня, будутъ производиться въ сей Палатѣ аукціонные торги на продажу 16 пустопорожныхъ казенныхъ плацевъ въ г. Люблинѣ, отъ оцѣночныхъ ихъ суммъ, именно:

а) 10 (22) Марта 1870 г. трехъ плацевъ на предмѣстьи Пяски: подъ № 5 (пространствомъ 265 пр.), отъ 66 р. 30 к.; подъ № 6. (1 мор. 191 пр.), отъ 184 р. 20 к. и подъ № 7, (1 мор. 165 пр.), отъ 174 р. 40 к.

б) 12 (24) Марта четырехъ плацевъ на предмѣсти Сѣраковщызна: подъ № 9, (12 пр.), отъ 13 р. 50 к., подъ № 23, (89 пр.), отъ 100 р. 20 к., подъ № 35, (234 пр.), отъ 263 р. 20 к. и подъ № 32, (146 пр.), отъ 164 р. 20 коп.

в) 16 (28) Марта 1870 г. четырехъ плацевъ на предмѣстьи Калиновщизна подъ № 44, (41 пр.), отъ 60 р. 50 к., подъ № 43, (44 пр.), отъ 66 р., подъ № 42, (47 пр.), отъ 70 р. 50 к. и подъ № 29 (23 пр.), отъ 34 р. 50 коп.

г) 17 (29) Марта 1870 г. трехъ плацевъ на Надежавной улицѣ: подъ бук. А, (70 пр.) отъ 318 р. 20 к., подъ бук: Е, (36 пр.), отъ 162 р., подъ бук. Ф, (34 пр.), отъ 153 р. и подъ бук. Г. (35 пр.), отъ 159 р. 80 к., и

д) 19 (31) Марта 1870 г. первой части плаца на Кракмскомъ предмѣстьи называемаго Цегельниско, пространствомъ 1 мор. 263 пр., отъ 528 р. 25 коп.

Торги эти будутъ производиться изустно, но дозволяется также неявившимся на торги лицамъ представлять въ Казенную Палату до 12 часовъ дня назначеннаго для торговъ объявленія въ запечатанныхъ конвертахъ на гербовой бумагѣ 70-копѣечнаго достоинства, по прилагаемой у сего формѣ, безъ подчистокъ и подскробокъ, каковыя объявленія будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны предварительно представить вадіальные залоги въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части назначенныхъ для торговъ суммъ въ Губернское или Окружное Казначейство, при объявленіяхъ же въ запечатанныхъ конвертахъ, приложить казначейскія квитанціи о взносѣ таковыхъ залоговъ.

Подробныя условія для сей продажи, можно видѣть въ Люблинской Казенной Палатѣ ежедневно въ присутственное время.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинской Казенной Палаты отъ 6 Февраля 1870 года за N. . . . о имѣющихъ производиться торгахъ на продажу (поименовать продаваемый плацъ), симъ заявляю, что обязуюсь купить оный за сумму (писать сумму цифрами и прописью), съ соблюденіемъ всѣхъ установленныхъ для этой продажи условій.

На представленный временный залогъ въ суммѣ (писать сумму цифрами и прописью) прилагаю квитанцію (такаго то) казначейства.

Настоящее объявленіе писано (такаго то числа, мѣсяца и года).

(Подписать четко имя и прозваніе) Проживаю (указать мѣсто жительства)

Г. Люблинъ, Февраля 6 дня 1870 г.

за Стар. Дѣлопроизводителя,

1—3 Валентовичъ.

N. D. 1208. *Плоцкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи ея 12 (24) Марта 1870 г., будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленій публичные торги на отдачу съ 1 (13) Апрѣля 1870 года по 1 (13) Января 1873 г. въ арендное содержаніе дохода съ казеннаго моста на рѣкѣ Вкрѣ вблизи деревни Помѣхово.

Торги начнутся отъ суммы 254 руб. 50 коп. с., объявленія должны быть представляемы въ канцелярію присутствія Плоцкой Казенной Палаты на руки Старшаго Дѣлопроизводителя въ выше означенномъ срокѣ до 12 часовъ утра, или могутъ быть присылаемы по почтѣ на руки Управляющаго Палатою.

Объявленія должны быть написаны на гербовой бумагѣ 70-копѣечнаго достоинства безъ поправокъ и подчистокъ, запечатанныя сургучемъ, съ приложеніемъ въ залогъ 25 руб.

Таковый залогъ неудержавшемуся при торгахъ тотъ же будетъ возвращенъ.

Подробныя условія могутъ быть разсматриваемы ежедневно съ 9 до 1 часа, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Плоцкой Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Плоцкой Казенной Палаты отъ (пояснить число и номеръ) симъ заявляю, что желаю взять въ аренду доходъ съ казеннаго моста на рѣкѣ Вкрѣ вблизи деревни Помѣхово съ 1 (13) Апрѣля 1870 года, по 1 (13) Января 1873 года за платежъ (написать цифрами и прописью) въ годъ, принимая на себя всѣ обязанности сказанныя въ торговыхъ условіяхъ на сію аренду. На залогъ представляю при семъ 25 руб., который въ случаѣ ежели торги несостоятся за мной, самъ лично прійму, или прошу о высылкѣ оныхъ на мой счетъ по почтѣ NN.

Постоянное мѣсто жительства въ NN, писалъ въ NN.

Имя и фамилію.

(Мѣсто жительства и фамилію, писать четко).

Г. Плоцкъ, Февраля 5 дня 1870 года.

2—3 Завѣдывающій Отдѣленіемъ, (. . . .)

N. D. 1590. *Ломжинская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что съ разрѣшенія Г. Министра Финансовъ 16 (28) Марта 1870 года, въ 11 часовъ утра въ присутствіи ея, будутъ производиться публичные торги съ узаконенною черезъ три дня переторжкою, на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ предназначенныхъ къ вырубкѣ въ 1870 г. по дачамъ, а именно:

1. Въ Новогродскомъ лѣсничествѣ:

Морговники № 14, на сумму 62 р. 29 к.
Морговники № 15, на сумму 132 р. 1 к.
Дембники № 16, на сумму 132 р. 16 к.
Добрыйлясъ № 10, на сумму 621 р. 92 к.
Гаврыхи № 10, на сумму 305 р. 71 к.
Цѣцеры № 12, на сумму 226 р. 53 к.
Козіолъ № 20 на сумму 138 р. 33 к.
Леіха № 12, на сумму 36 р. 95 к.
Подгорне № 21, на сумму 112 р. 27 к.
Венеція № 15, на сумму 169 р. 78 к.
Венеція № 16, на сумму 235 р. 67 к.
Цяки № 19, на сумму 28 р. 39 к.
Зимна № 18, на сумму 47 р. 85 к.
Антонія № 19, на суммму 35 р. 86 к.
Антонія № 20, на сумму 39 р. 16 к
Залясъ № 15, на сумму 123 р. 51 к.
Залясъ № 16, на сумму 94 р. 96 к.
Залясъ № 17, на сумму 169 р. 13 к.
Итого 2,713 руб.

2. а) Въ Удржинскомъ лѣсничествѣ по дачамъ:

Удржинокъ № 21, на сумму 150 р. 43 к.
Немиры № 20, на сумму 118 р. 84 к.
Немиры № 21, на сумму 256 р. 44 к.
Итого 525 р. 71 к.

б) По дачамъ или стражамъ изъ лѣсосѣкъ 1860/4 г., а именно:

Удржинской на сумму 2,646 р.
Вялоблоцкой на сумму 8,917 р.
Осуховской на сумму 3,981 р.
Пецынской на сумму 4,228 р. 7½ к.
Итого 19,772 р. 7½ к.

3. Въ Замбровскомъ лѣсничествѣ по дачамъ, а именно:

Клѣново № 10, на сумму 231 р. 77 к.
Клѣново № 11, на сумму 223 р. 71½ к.
Клѣново № 12, на сумму 234 р. 51½ к.
Клѣново № 14, на сумму 9 р. 95 к.
Клѣново № 15, на сумму 95 р. 48 к.
Сребрна № 17, на суму 158 р. 65½ к.
Итого 954 р. 8½ к.

4. Въ Вышковскомъ лѣсничествѣ по дачамъ, и лѣсосѣкъ:

Гладчина № 12, 13, 14 и 17, на сумму 156 р. 6 к.
Борсуки № 18, 19, 20 и 21, на сумму 2,517 р. 77½ к.
Лемяны № 3, 4, 5 и 6, на сумму 2,771 р. 97½ к.
Грудекъ № 18, 19, 20 и 21, на сумму 3,570 р. 4½ к.
Коморово № 18, 19, 20 и 21, на сумму 4,426 р. 78½ к.
Вѣлондки № 18, 19, 20 и 21, на сумму 4,890 р. 7½ к.
Охудно № 2, 18, 19 и 20, на сумму 3,386 р. 53½ к.
Итого 21,719 р. 25 к.

5. Въ Брокскомъ лѣсничествѣ по дачамъ, а именно:

а) Руда, Лясковизна, Журавинецъ, Турки, Добеки, Грабовница, Суменжне и Орло, на сумму 19,000 р.

б) Руда, Лясковизна, Журавинецъ, Турка, Добѣки и Гробовница, на сумму 11,103 р. 72 к.

в) Руда, Лясковизна, Турка, Добѣки, Грабовница, Кацпуры, Жеки, Калиново, Струги, Грудзе и Суменжна, на сумму 9,384 р. 84 к.

Итого на сумму 39,488 р. 56 к.

Желающій участвовать на торгахъ, обязанъ до наступленія срока торговъ, представить залогъ личными деньгами или государственными бумагами Имперіи или Царства, по курсу утвержденному Г. Министромъ Финансовъ, въ суммѣ равно одной десятой доли стоимости.

Оцѣночная вѣдомость равно и условія торговъ, могутъ быть разсматриваемы въ Ломжинской Казенной Палатѣ и въ Новогродскомъ Удржинскомъ Замбровскомъ, Вышковскомъ и Брокскомъ Лѣсныхъ Управленіяхъ. Мѣстная лѣсная стража, желающимъ подробно, покажетъ лѣсъ на мѣстѣ, почему въ послѣдствіи накакія жалобы на недочеты, неправильную оцѣнку или какую нибудь убыль лѣса, со дня составленія оцѣнки небудутъ приняты въ увиженіе а тотъ за кимъ останутся торги, будетъ обязанъ уплатить сполна всю предложенную имъ сумму въ означенныхъ для того срокахъ.

Торги будутъ производится изустно но вмѣстѣ съ симъ допускается прысылка и подача запечатанныхъ объявленіи на точномъ основаніи законовъ (ст. 1996 и слѣ. св. закона т. 10 час. 1 зак. граж.)

г. Ломжа, 20 Февраля 1870 года.

1—3 Управляющій, (. . . .).

N. D. 1433. *Сувалкская Казенная Палата.*

На продажу казенныхъ земель и другихъ оброчныхъ статей по Сувалкской Губерніи, назначены публичные торги, смотря по мѣтнымъ условіямъ, въ присутствіи Сувалкской Казенной Палаты и Уѣздныхъ Управленій, а именно:

I. Въ присутстіи Казенной Палаты:

а) 30 числа будущаго Марта мѣсяца.

1. На продажу водяной мельницы при деревнѣ Рутка Пахуцкихъ, Сейнскаго Уѣзда, Краснопольской Гмины, съ землею при мельницѣ, пространствомъ 6 мор., 163 пр., отъ суммы 3,653 руб. 80 коп.

2. Колоніи, образованной изъ фольварка Копытки, Августовскаго Уѣзда, пространствомъ 60 мор., съ жилыми и хозяйственными постройками, отъ суммы 1,130 руб.

3. Колоніи образованной изъ фольварка Невіоркъ, того же Уѣзда, пространствомъ 86 м. 75 пр. съ жилыми и хозяйственными постройками, отъ суммы 3,329 руб. сер.

4. Колоніи образованной изъ фольварка Вроново, того же уѣзда, пространствомъ 90 мор., съ жилымы и хозяйственными постройками, отъ суммы 3,170 руб.

и 5. Колоніи образованной изъ фольварка Витувка, того же уѣзда, пространствомъ 60 мор., съ жилыми и хозяйственными постройками, отъ суммы 1,330 руб.

б) 31 Марта.

1. На продажу плаца въ гор. Филиповѣ, Сувалкскаго Уѣзда, пространствомъ 77 прентовъ, отъ суммы 57 руб. 80 коп.

2. Плаца въ гор. Пржерослѣ, того же Уѣзда, пространствомъ 270 пр., отъ суммы 202 руб. 60 коп.

3. Водяной мельницы въ томъ же городѣ, съ постройками и землею при ней, пространствомъ 20 мор. 91 прен. отъ суммы 2,113 р. 40 коп.

4. Водяной мельницы въ селеніи Больцѣ, Сувалкскаго Уѣзда, Визгурской гмины, съ сукновальнею и прочими постройками, равно землею при ней, пространствомъ 37 м. 197 пр., отъ суммы 5,442 руб. 30 коп.

4. Водяной мельницы при сел. Фолюшъ, Сувалкскаго Уѣзда, Кадаришковской гмины, съ находящеюся при ней сукновальнею, постройками и землею, пространствомъ 43 мор., 186 пр., отъ суммы 2,426 руб.

6. Мельничной усадьбы при сел. Сидоры, того же Уѣзда и Гмины, заключающей земли, пространствомъ 3 мор 199 пр., съ мостомъ и двумя упустами, отъ суммы 1,970 руб. 90 коп. Мельница эта сгорѣла въ 1868 году и признанное страховое вознагражденіе на отстройку оной, въ количествѣ 430 руб., будетъ принадлежать покупщику сей статьи.

и 7. Земель Войтовства Филипова, при городѣ Филиповѣ, пространствомъ 87 мор. 242 пр., отъ суммы 844 руб. 90 коп.

и в) 1 числа Апрѣля мѣсяца 1870 года.

На продажу отдѣльныхъ усадьбъ образованныхъ изъ земель фольварка Попашня Сувалкскаго Уѣзда, 7 именно:

1. Усадбы, пространствомъ въ 34 мор. 42 пр., отъ суммы 697 руб.

2. Усадьбы, пространствомъ въ 39 м. 43 пр., отъ суммы 645 руб.

3. Усадьбы, пространствомъ въ 41 мор., 160 пр. отъ суммы 795 руб.

4. Усадьбы, пространствомъ 9 мор., 220 пр. отъ суммы 113 руб. 80 коп.

5. Усадьбы, пространствомъ 9 мор., 275 пр., отъ суммы 115 рус. 70 коп.

6. Усадьбы, пространствомъ 11 мор., 6 пр., отъ суммы 127 руб.

7 Усадьбы, пространствомъ 10 мор., 29 пр., отъ суммы 107 руб.

8. Усадьбы, пространствомъ 6 мор., 222 пр., отъ суммы 81 руб. 60 коп.

9. Усадьбы, пространствомъ 5 мор., 48 пр., отъ суммы 59 руб.

и 10) Усадьбы, пространствомъ 6 мор., 26 пр., отъ суммы 204 руб. 30 коп.

II. Въ присутствіи Маріампольскаго Уѣзднаго Управленія:

27 числа будущаго Марта мѣсяца.

1. На продажу кирпичнаго завода въ селеніи Мочуны, Хлѣбшинской Гмины, съ постройками и землею, пространствомъ 6 м. отъ суммы 521 руб. 50 коп.

и 2. Водяной мельницы при дер. Ковальки, Погермонской гмины, съ постройками и землею, пространствомъ 5 м. 259 прен., отъ суммы 1,743 руб.

и 3. Въ присутствіи Августовскаго Уѣзднаго Управленія:

26 числа будущаго Марта мчсяца.

1. На продажу двухъ луговыхъ участковъ при рѣкѣ Нетта, Гмины Кольница, пространствомъ 20 мор. 238 пр., отъ суммы 1,380 руб.

и 2) Огорода въ гор. Рачки, пространствомъ 7 мор, 212 пр., отъ суммы 110 руб. 60 коп.

Главнѣйшія условія продажи означенныхъ статей; слѣдующія:

а) Желающіе участновать въ торгахъ, обязаны представить залогъ равнющійся $^1/_{10}$ части оцѣнки продаваемыхъ угодій: наличными деньгами, или ликвидаціонными листами, или же иными государственными бумагами, или закладными листами, по нарицательной ихъ цѣнѣ.

б) Торги будутъ производиться изустно, но невоспрещается подавать объявленія и въ запечатанныхъ конвертахъ, которые должны быть представлены торговому присутствію въ день торговъ до 12 часовъ утра, и будутъ вскрыты по окончаніи изустнаго торга; представившіе-же объявленія эти, не будутъ допущены къ изустнымъ торгамъ.

в) Приторговавшій статью обязанъ не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, внести въ Губернское и ли Окружное Казначейство половину оцѣночной суммы, въ счетъ которой можетъ быть обращенъ представленный имъ залогъ въ наличныхъ деньгахъ, и $^1/_4$ часть оной дозволяется уплатить ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ, если только эта часть суммы можетъ быть внесена сполна ликвидаціонными листами, ибо давать съ нихъ сдачу, казна не обязывается. Другую же половину оцѣночной суммы, съ которой начнутся торги, по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ долженъ тотчасъ обезпечить внесеніемъ ея въ IV-й Отдѣлъ Ипотечной книги на первомъ мѣстѣ, и уплачивать въ казначейство по 5% и 2% на погашеніе капитала, впередъ, въ два полугодовые сроки: въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ каждаго года, подъ опасеніемъ за неисправность уплаты взысканія административнымъ порядкомъ со всѣми послѣдствіями изложенными въ подробныхъ торговыхъ условіахъ § 8.

и г) Всѣ продаваемыя статьи по окончательномъ совершеніи покупки поступаютъ въ собственность покупщика съ 20 Мая (1 Іюня) сего 1870 года, со всѣми доходами и угодіями къ онымъ принадлежащими, и съ такими правами и обязанностями, какія по онымъ имѣетъ казна.

Подробныя-же условія для торговъ на продажу вышепоясненныхъ статей, могутъ быть разсмотрѣны желающими, до торговъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Сувалкской Казенной Палаты и въ Уѣздныхъ Управленіяхъ здѣшней Губерніи.

Г. Сувалки, Февраля 10 дня 1870 года.

за Управляющаго, Мрильвичъ.

Асесоръ, Павловичъ.

Старшій Дѣлопроизводитель,

2-3 Пташинскій.

N. D. 1572. *Окружное Артилерійское Управленіе.*

Въ общемъ присутствіи Окружнаго Артилерійскаго Управленія Варшавскаго военнаго Округа въ 12 часовъ 27 Марта (8 Апрѣля) сего года будетъ произведенъ рѣшительный торгъ, безъ переторжки, на поставку особо въ Брест-Литовскую и особо въ Ивангородскую крѣпостныя артилеріи свинца, на точномъ основаніи прилагаемыхъ при семъ условій.

Въ обезпеченіе исправной поставки свинца, предъ изустнымъ торгомъ долженъ быть представленъ допускаемый закономъ залогъ: въ 8,800 рублей для поставки свинца съ Брестъ и въ 4,000 руб. для поставки въ Ивангородъ.

Желающіе принять поставку свинца обязаны, не позже 11 часовъ утра назначеннаго дня, представить, при прошеніи на гербовой установленнаго достоинства бумагѣ, документы о своемъ званіи и залогъ въ обезпеченіе неустойки. Дозволяется прислать или подать лично запечатанное объявленіе: но въ такомъ случаѣ подавшее его лицо не имѣетъ права само, или черезъ повѣреннаго участвовать въ изустномъ торгѣ.

Запечатанныя объявленія должны заключать въ себѣ: 1. согласіе принять подрядъ на точномъ основаніи условій безъ перемѣны; 2. цѣны за пудъ свинца, которыя должны быть написаны прописью, а не цифрами, безъ подчистокъ и поправокъ, или съ оговорками объ нихъ; 3. мѣсто пребыванія, званіе имя и фамилію лица, мѣсяцъ и число когда писано объявленіе; 4. при объявленіи должны быть приложены документы о званіи лица и залогъ въ обезпеченіе неустойки. Надпись на пакетѣ должна быть сдѣлана: объявленіе въ Окружное Артилерійское Управленіе Варшавскаго военнаго Округа, къ назначенному (такого-то числа и мѣсяца) 1870 года торгу на поставку свинца.

Объявленія, заключающія въ себѣ условія въ чемъ либо несогласныя съ настоящимъ объявленіемъ, или условіями на поставку свинца, будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій.

Утвержденіе послѣднихъ цѣнъ, оставшихся на торгу, будетъ зависить отъ Военнаго Совѣта, и если предложенныя цѣны на свинецъ будутъ признаны для казны невыгодными, то лицо, предложившее на торгу нисшую цѣну, не должно имѣть за отказъ ни какой къ казнѣ претензіи.

Г. Варшава, 21 Февраля 1870 года.

Начальникъ Артилеріи,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерифъ.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.

УСЛОВІЯ.

На поставку свинца.

§ 1. Подрядчикъ обязывается поставить въ крѣпостныя артилеріи Брестъ Литовскую отъ 14 т. до 16 т., а въ Ивангородскую отъ 6 т. до 7 т. пудъ свинца. Дѣйствительный же вѣсъ свинца определиться тотчасъ по окончаніи торга и по соображеніи оставшихся на ономъ цѣнъ.

§ 2. Свинецъ долженъ быть поставленъ лучшаго качества и вполнѣ удовлетворять требованіямъ инструкціи, приложенной къ приказу по артилеріи отъ 8 Іюня 1867 г. за № 93.

§ 3. Доставка свинца въ склады названныхъ крѣпостныхъ артилерій, должна быть произведена собственными средствами подрядчика, безъ всякаго со стороны казны пособія и таковой свинецъ будетъ приниматься особою пріемною комисіею согласно выше означенной инструкціи, копія съ которой при семъ прилагается.

§ 4. Комисія по пріемѣ совершенно годнаго свинца, выдаетъ подрядчику установленную, на простой бумагѣ, квитанцію, съ означеніемъ въ оной количества принятаго свинца по каждой формѣ особо.

§ 5. Свинецъ можетъ быть поставленъ частями или весь въ одинъ разъ, но не позже 1-го числа Ноября мѣсяца с. г., считая срокъ со дня заключенія контракта.

§ 6. Признанный комисіею по инструкціи негодный къ употребленію въ артилеріи свинецъ, подрядчикъ обязанъ таковой забрать и вмѣсто его поставить въ продолженіи же контрактнаго срока годный свинецъ.

§ 7. Подрядчикъ полученныя, въ сдачѣ годнаго свинца, квитанціи представляетъ въ Варшавское Окружное Артилерійское Управленіе, которое дѣлаетъ распоряженіе объ уплатѣ подрядчику денегъ. Уплата денегъ будетъ производиться по выданнымъ подрядчику талонамъ ассигновокъ этого Управленія изъ тѣхъ находящихся въ раіонѣ Варшавскаго Военнаго Округа казначействъ, изъ которыхъ онъ пожелаетъ получать деньги, о чемъ онъ долженъ сообщать названному Управленію письменно заблаговременно.

§ 8. Для обезпеченія казны по исправной поставкѣ свинца, подрядчикъ обязанъ представить залогъ въ 20% стоимости подряжемаго свинца, т. е на Брестъ-Литовскую крѣпостную артилерію 8,800 р., а на Ивангородскую 4,000 р.

Залогъ этотъ будетъ хранится до окончанія поставки свинца въ каждую изъ крѣпостныхъ артилерій.

§ 9. Подрядчику предоставляется получить, по заключеніи контракта и по открытіи Варшавскому Окружному Артилерійскому Управленію кредита, денежную ссуду или задатокъ подъ благонадежный въ денежныхъ знакахъ залогъ рубль за рубль, но не болѣе половины подрядной суммы и выданныя такимъ образомъ деньги, будутъ удерживаться у подрядчика въ надлежащей соразмѣрности при уплатѣ за свинецъ по каждой квитанціи.

§ 10. Подрядчикъ подвергается взысканію съ слѣдующихъ случаяхъ:

а) Если по объявленіи объ утвержденіи за нимъ подряда въ теченіи 2-хъ недѣль самъ, или чрезъ своего повѣреннаго не заключитъ контракта или откажется отъ подряда, то у него удержится полня неустойка, опредѣленная § 8 сихъ условій 20% или 20 коп. съ рубля. Въ случаѣ отсутствія подрядчика, 2 хъ недѣльный срокъ считается послѣ того времени, которое нужно на посылку по почтѣ объявленія и на полученіе отъ него отвѣта.

б) Если не поставитъ въ опредѣленный срокъ свинца и отомъ не представитъ законныхъ причинъ освобождающихъ его отъ отвѣтственности, то съ него будетъ взыскано: за просрочку одной недѣли 2%, двухъ недѣль 4%, трехъ недель 6%, четырехъ недѣль 8%, а за просрочку болѣе пяти недѣль полная неустойка 20% съ суммы, на какую не будетъ поставлено свинца и вмѣстѣ съ тѣмъ подрядчику, какъ оказавшемуся неисправнымъ, отказывается въ поставкѣ свинца, который послѣ того, будетъ заготовленъ на законномъ основаніи.

§ 11. За невыдачу подрядчику денегъ причитающихся за поставленный свинецъ или въ задатокъ по внесенному на оный залогу, чрезъ мѣсяцъ по полученіи квитанціи въ пріемѣ свинца или залога, по жалобѣ подрядчика, казна выплачиваетъ ему по проценту въ мѣсяцъ за все просроченное сверхъ мѣсяца время, но ни въ какомъ случаѣ подрядчикъ не вправѣ отказываться отъ поставки свинца.

§ 12. Для написанія контракта и копій съ онаго подрядчикъ, обязанъ дать столько листовъ гербовой бумаги надлежащаго достоинства, сколько таковыхъ дѣйствительно потребуется.

§ 13. Подрядчику предоставляется право передать поставку свинца другому лицу, на точномъ основаніи этихъ условій и не иначе, какъ съ разрѣшенія Начальника Артилеріи Варшавскаго Округа.

§ 14. По окончаніи контрактнаго срока и съ симъ вмѣстѣ и подряда, составляется

и предъявляется подрядчику или его повѣренному установленный § 241 наставленія объ отчетности военнаго вѣдомства окончательный расчетъ, противъ котораго онъ, въ случаѣ неудовольствія, обязанъ предъявить свою претензію не далѣе шести недѣль.

§ 15. На основаніи 2-го пункта примѣчанія къ 107 ст. инструкціи казначействомъ Царства Польскаго, подрядчикъ при полученіи изъ казначействъ Царства платы за свинецъ, обязанъ представить или листъ гербовой бумаги цѣною 1/20% съ выплачиваемой ему суммы или же внести по расчету деньги.

§ 16. Во всѣхъ случаяхъ здѣсь не поименованныхъ должно руководствоваться правилами, указанными въ Сводѣ Военныхъ Постановленій и соотвѣтствующими имъ законами гражданскими, сколько эти послѣднія по свойству подрядовъ военнаго вѣдомства и по обстоятельствамъ дѣла приличны быть могутъ.

г. Варшава 21 Февраля 1870 года.

Начальникъ-Артилеріи,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерихсъ.
Правитель дѣлъ,
Полковникъ, Сомовъ.

ИНСТРУКЦІЯ

для пріема въ Артилерію свинца.

§ 1. Свинецъ долженъ быть лучшаго качества и случайная примѣсь къ нему постороннихъ металловъ не должна превосходить опредѣленнаго предѣла, при которомъ свинецъ имѣетъ извѣстную степень ковкости и опредѣленный удѣльный вѣсъ, а потому чистотѣ свинца судятъ по его ковкости и по величинѣ удѣльнаго вѣса.

§ 2. Къ пріему свинецъ представляется партіями.

Когда представленная къ пріему партія состоитъ изъ нѣсколькихъ тысячъ свинокъ, имѣющихъ одинъ видъ и одно и тоже клеймо, т. е. принадлежатъ къ одной и той же фирмѣ, тогда для сокращенія работы слѣдуетъ подвергать испытанію изъ каждой тысячи свинокъ одну свинку безъ выбора, если же въ партіи одной и тойже фирмы находится менѣе одной тысячи свинокъ то изъ этой партіи подвергать испытанію также одну свинку, и наконецъ, если въ партіи находятся свинки различныхъ фирмъ, то примѣнять такое постановленіе къ каждой фирмѣ особенно т. е. пробовать одну свинку изъ каждой тысячи, когда въ фирмѣ ихъ болѣе тысячи и одну свинку изъ фирмы, если свинокъ этой фирмы представлено къ пріему мѣнѣе тысячи. Впрочемъ дозволяется пріемщику пробовать и по одиночкѣ каждую свинку, если онъ имѣетъ какой либо поводъ полагать, что качество свинца не во всѣхъ свинкахъ одинаково.

§ 3. При пріема свинца прежде всего удостовѣряются, въ томъ, что онъ не хрупокъ. Для этого отъ испытуемой свинки отрубаютъ небольшой кусокъ, кладутъ на наковальню и ударяютъ по немъ молоткомъ, при чемъ свинецъ долженъ коватся хорошо и тогда всѣ другія свинки испытываются прост ударомъ молотка, послѣ чего въ испытуемой свинкѣ опредѣляютъ удѣльный вѣсъ свинца. Если же кусокъ свинца отъ ударовъ молоткомъ трескается, разсыпается въ куски и вообще оказывается хрупкимъ, то таковой свинецъ возвращается подрядчику какъ негодный для артилеріи, потому что содержитъ въ себѣ примѣсь постороннихъ металовъ, превосходящую опредѣленный предѣлъ.

§ 4. Свинецъ, не заключая въ себѣ примѣси постороннихъ металловъ можетъ быть хрупкимъ отъ того, что въ немъ, какъ примѣсь, заключается собственная его закись (соединеніе свинца съ кислородомъ), но если таковой свинецъ будетъ переплавленъ съ прибавленіемъ угольнаго мусора древесныхъ опилокъ или какого нибудь смолистаго вещества, то закись возстановляется и свинецъ получается мягкій и ковкій. По этому подрядчику не воспрещается не принятый за хрупкость свинецъ переплавлять, и по возвращеніи ему такимъ образомъ ковкости, представлять вновь къ пріемщику.

§ 5. Переплавленный подрядчикомъ свинецъ, представленный къ пріему вторично испытывается точно какъ сказано въ §§ 2 и 3. Если при этомъ окажется, что свинецъ куется хорошо, то приступаютъ къ опредѣленію его удѣльнаго вѣса. Если же напротивъ свинецъ при вторичномъ испытаніи отъ ударовъ молотковъ трескается, или разсыпается въ куски, то онъ бракуется; не опредѣляя удѣльнаго его вѣса въ этихъ свинкахъ, потому, что неуничтожившаяся, и по переплавкѣ, хрупкость служитъ доказательствомъ, что въ свинцѣ дѣйствительно, находятся посторонніе металы вредящіе его качествомъ.

Г. Варшава, 21 Февраля 1870 года.

Правитель дѣлъ Варшавскаго
Артилерійскаго Управленія,
Полковникъ, Сомовъ.

N. D. 1226. *Начальникъ Радинскаго Уѣзда.*

Сообщаетъ во все обще свѣдѣніе, что на основаніи распоряженія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 31 Декабря 1869 г. за № 11642, будутъ производиться въ Радинскомъ Уѣздномъ Управленіи 19 (31) Марта с. г. въ 12 часовъ утра, торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, на отдачу съ подряда починки въ городѣ Радинѣ Артилерійскихъ Сараевъ.

Торги начнуться отъ смѣтной суммы 923 руб. 4½, затѣмъ желающіе принять участь въ торгахъ, обязаны приложить къ своимъ обявленіямъ казначейскую квитанцію на внесенные въ залогъ 98 руб. 31 коп. объявленіе должно быть написано четко безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, по прилагаемой у сего формѣ, представленное же не свое временно или съ отступленіемъ отъ формы, небудутъ принято.

Подробныя торговыя условія, могутъ быть ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, разсматриваемы желающими въ Радинскомъ Уѣздномъ Управленіи отъ 9 до 3 часовъ по полудни.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Радинскаго Уѣзднаго Управленія отъ 30 Января с. г. за № даю сію подписку въ томъ, что обязуюсь произвести согласно утвержденной Сѣдлецкимъ Губернскимъ Правленіемъ отъ 31 Декабря смѣты роботы по починкѣ въ городѣ Радинѣ Артилерійскихъ сараемъ за сумму (выписать прописью и цифрами) принимая на себя всѣ условія предъявленныя мнѣ до торговъ кассовую квитанцію N. казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 92 руб. 31 коп. при семъ прилачаю, съ тѣмъ что въ случаѣ непризнанія за мною торговъ деньги получу лично или прошу таковые отослать по почтѣ на мой счетъ въ N.

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. число N. мѣсяцъ N. 1870 г.
(подписать имя и фамилію)

г. Радинъ Января 31 дня 1870 года.

Начальникъ Уѣзда,
3 3 Капитанъ, Котовъ.

N. D. 1562. *Начальникъ Бендинскаго Уѣзда.*

На основаніи распоряженія Петроковской Казенной Палаты отъ 10 Января сего года за № 303, объявляю во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи сего Управленія 23 Марта (4 Апрѣля) сего года съ 12 часовъ дня будутъ производиться торги (in plus) на аредное содержаніе пропинаціонныхъ доходовъ, въ имѣніяхъ частныхъ и маіоратныхъ, на три года съ 1 (13) Января 1870 го., а именно:

1. Въ имѣніи Горжковъ, отъ суммы годоваго платежа 60 р. 90 коп.
2. Въ имѣ. Добѣшовице, отъ суммы годоваго платежа 197 р. 70 к.
3. Въ имѣ. Домбровно, отъ суммы годоваго платежа 115 р. 50 к.
4. Въ имѣ. Козегловы, отъ суммы годоваго платежа 1,401 р. 80 к.
5. Въ имѣ. Ленка, отъ суммы годоваго платежа 212 р. 10 к.
6. Въ имѣ. Мзуровъ, отъ суммы годоваго платежа 84 р.
7. Въ имѣ. Мышковице лит. D., отъ суммы годоваго платежа 20 р.
8. Въ имѣ. Негова, отъ суммы годоваго платежа 616 р. 50 к.
9. Въ имѣ. Осѣкъ, отъ суммы годоваго платежа 171 р.
10. Въ имѣ. Рогозникъ отъ суммы годоваго платежа 180 р. 40 к.
11. Въ имѣ. Сарновъ лит. Л, отъ суммы годоваго платежа 52 р.
12. Въ имѣ. Сарновъ лит Б. отъ суммы годоваго платежа 40 р.
13. Въ имѣ. Томпковице, отъ суммы годоваго платежа 446 р.

Желающія участвовать въ торгахъ, обязаны явится въ срокѣ и мѣстѣ выше означенномъ, представивъ на залогъ ¼ часть суммы предѣленной къ торгамъ.

Подробные условія объ арендѣ могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи.

При томъ присовокупляется, что арендаторъ за поздное введеніе въ аренду, никакой къ казнѣ претензіи простирать не можетъ.

Р. Бендинъ, 18 Февраля 1870 года.

2—3 Начальникъ Уѣзда, Маіоръ, (.....).

N. D. 1592. *Начальникъ Конинскаго Уѣзда.*

Симъ сообщается, что въ городѣ填Конинѣ 10 (22) Марта с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производится торги на продажу занятыхъ движимостей, какъ то: коровъ, овецъ, разной мебели и проч. на пополненіе числящихся казенныхъ недоимокъ за владѣльцами имѣній Рыхвалъ и Руссоцице.

Желающихъ участвовать въ торгахъ съ наличными приглашается.

г. Конинъ, 17 Февраля 1870 года.

Начальникъ Уѣзда,
1 2 Маіоръ, Канатовъ.

N. D. 1211. *Магистратъ Города Влодавы.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи его 9 числа мца Марта с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производится торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на отдачу съ подряда поставки пейсаховой муки въ количествѣ 600 пудовъ для евревъ Влодавскаго Божничнаго Округа на предстоящій пейсаховой праздникъ; торги начнутся отъ 1 руб. 80 коп., за каждый пудъ (in minus). Желающіе принять участіе въ сихъ торгахъ должны при объявленіи написанномъ на гербовой бумагѣ установленной цѣны, представить казначейскую квитанцію, на внесенные ими залоги, въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части подрядной суммы то есть 108 руб. сер., каковыя лицамъ неустоявшимся при торгахъ будутъ немедленно выданы, залогъ же лица за коимъ останутся торги, пополненію до размѣра $^1/_5$ части объявленной имъ на торгахъ суммы будетъ храненъ въ Влодавской городской касѣ, къ исполненію же подрядчикомъ торговыхъ условій залогъ этотъ будетъ ему возвращенъ.

Торговыя условія могутъ быть разсмотрѣны въ канцеляріи Влодавскаго Магистрата.

Г. Влодава, 3 Февраля 1870 года.

2—3 Бургомистръ, Броневскій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата гор. Влодавы значущагося въ NN. Варшавскаго Дневника, симъ заявляю, что желая взять подрядъ поставки 600 пудовъ пейсаховой муки для евреевъ Влодавскаго Божничнаго Округа на пейсаховой праздникъ въ текущемъ году, за сумму NN. (прописію), имѣю честь представить при семъ квитанцію на внесенный мною въ NN. казначейства залогъ въ количествѣ, 108 руб. сер. (прописью) съ тѣмъ, что я пристаю на всѣ пункты торговыхъ условій а въ случаѣ непринятія за мною торговъ, залогъ этотъ будетъ возвращенъ мнѣ сейчасъ же обратно.

Городъ NN, числа NN. года 1870

N. D. 1607. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.*

Извѣщается въ всеобщее свѣдѣніе, что 9 (21) Марта с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производится въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи торги (in plus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій на продажу каменнаго угля, находящагося запасомъ на каменно-угольной копи Іеронимъ въ Западномъ Горномъ Округѣ Бендинскаго Уѣзда Петроковской Губерніи, добытаго по 12 Сентября 1869 г. отъ ниже слѣдующихъ цѣнъ:

1. 0,608½ корцевъ крупнаго, по 20 копѣекъ за корецъ.
2. 62 корцевъ средняго, по 16 коп. за корецъ.
3. 2,580 корцевъ мелкаго, по 3 коп. за корецъ.

Желающіе купить каменный уголь обязаны не позже полу часа до начатія торговъ, представить въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи объявленіе написанное по указанной формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, съ приложеніемъ залога на сумму 141 руб. наличными деньгами или въ государственныхъ процентныхъ бумагахъ и на издержки по публикаціи наличными 15 рублей.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Западнаго Горнаго Округа отъ 20 Февраля с. г. за N. 664 симъ обязываюсь купить каменный уголь изъ копи Іеронимъ по цѣнѣ за 1 корецъ (выписать цѣну прописью) принимая на себя всѣ обязанности и замѣчанія изложенныя въ торговыхъ условіяхъ мнѣ извѣстныхъ. При томъ представляю залогъ на сумму 141 руб. наличными или въ процентныхъ бумагахъ и на издержки по публикаціи 15 руб. съ тѣмъ, что если торги эти несостоятся за мною, то представленныя деньги самъ лично или посредствомъ довѣреннаго лица приму обратно.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. въ самомъ ближайшемъ разстояніи отъ почтовой станціи N. Уѣзда N. Губерніи N.

Писать въ N. дня и мѣсяца N. 1870 г.
(подписать имя и фамилію).

Объявленія къ которымъ не будутъ приложены деньги на залогъ и торговыя издержки, а также поданныя не въ назначенный срокъ, и написанныя не по указанной формѣ, или подскобленныя или обусловленныя, считаются недѣйствительными.

Торговыя условія могутъ быть просматриваемы въ Горномъ Управленіи въ Домбровѣ, ежедневно въ присутственное время за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Домброва д. 20 Февраля 1870 г.

и. д. Начальника, Нехыдовъ.

N. D. 1618. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do Art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marjanny z Minasowiczów po Janie-Grzegorzu Tańskim pozostałej wdowy, obywatelki, w Warszawie pod Nr. 1355G. zamieszkałej, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, obrane mającej w poszukiwaniu sumy rs. 4,500 z procentem 5% od dnia 2 Stycznia n. s. 1868 r., i kosztami od Edmunda Kobyłeckiego obywatela, właściciela nieruchomości № 2491A. w Warszawie położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 2433 zamieszkałego protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 6 (18) Czerwca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2491a. przy zbiegu ulic Smoczej i Gęsiej, na gruncie emphiteutycznym z którego opłaca się czynszu rs. 4 kop. 50 rocznie w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V i VI, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona, prawem własności do Edmunda Kobyłeckiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 2433 zamieszkałego, należąca, w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 5400 zawierająca.

Na grucie powyższej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom parterowy murowany dachówką karpiówką, a przy okapach blachą kryty, o 2 kominach murowanych nad dach.
2. Domek parterowy z drzewa w słupy na podwalinach deskami szalowany, o 1 kominie nad dach gontami kryty wymurowanym.
3. Przybudowanka z desek w słupy gontami kryte, o 1 kominie czyli rurze z blachy żelaznej nad dach wyprowadzonej przytem mała komórka z desek.
4. Oficynka parterowa z drzewa w słupy gontami kryta, o 1 kominie nad dach wymurowanym.
5. Oficynka z drzewa w słupy pod półdachem gontami krytym, o 1 kominie nad dach wymurowanym.
6. Komórki z drzewa pod półdaszkiem z desek.

Pomiędzy oficynami ad 4 i 5 jest małe podwórko od ulicy Gęsiej deskami, a od głównego podwórza sztachetami z furtką ogrodzone.

7. Dom masiv murowany o parterze i piętrze z suterynami i piwnicami murowanemi sklepionemi, blachą żelazną kryty, o 4 kominach murowanych nad dach wyprowadżonych, od rogu frontego tego domu, kawałki parkanu wraz zbokami zabudowań pod Nr. 6, 5, 4 i 2 opisanych, stanowiące front od ulicy Gęsiej.
8. Zabudowie z drzewa w słupy pod półdachem dachówką holenderką krytym, w zabudowaniu tem na dole mieszczą się magle, na górze 10 komórek.
10. Kloaka z drzewa w słupy postawiona dachówką holenderką kryta, o 4 sedesach bez drzwi.
11. Stajenka i wozówka z drzewa w słupy pod półdachem karpiówką krytym.
12. Zabudowanie piętrowe z drzewa w słupy pod półdachem karpiórką krytym, mieszczące na dole 4 stajenki a na górze 6 komórek.
13. Podwórze niebrukowane, tylko w niektórych miejscach rynsztoki wybrukowane.
14. Studnia balami cembrowana z pompą i rękojeścią drewnianą.

W nieruchomości tej oprócz jednego lokalu obecnie pustego, zamieszkuje 30 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaarasztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Juljana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży wkancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Ryszarda Mikuckiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu na ręce Aleksandra Restorff, Podsędka Sądu Pokoju tegoż Wydziału.

Obudwom dnia 15 (27) Czerwca 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2491A położonej, w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie sia na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 o godzinie 10 z rana dnia 9 (21) Września 1868 r.

Sprzedażą dzrygować będzie Juljan Czajkowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 9 (21) Lipca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 9 (21) Lipca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 9 (21) Września, 23 Września (5 Października) i 7 (19) Października 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków i objaśnień licytacyjnych nieruchomości Nr. 2491a, w Warszawie, Trybunał wyrokiem w dniu 7 (19) Października 1868 r. wydanym termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 4 (16) Listopada 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie subhastowana nieruchomość Nr. 2491a, w Warszawie przygotototowawczo Czajkowskiemu Patronowi za sumę rs. 6,000 przysądzoną została. Następnie Trybunał wyrokiem w terminie przygotowawczego przysądzenia wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 3 (15) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału wyznaczył, w którym to terminie, licytacja zacząć się miała od sumy rs. 16,500 jako $^2/_3$ części szacunku w hypotece objawionego.

Ponieważ termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości tej dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, przeto Trybunał po sporządzeniu taksy tej nieruchomości przez biegłych, wyrokiem Trybunału z dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1869 r., mianowanych wyrokiem ilacyjnym z dnia 13 (25) Maja t r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 27 Czerwca (9 Lipca) 1869 r. godzinę 10 rano, w Wydziale I wyznaczył w którym licytacja rozpocząć się miała od sumy rs. 6975 kop. $31^2/_3$ jako $^2/_3$ szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Gdy jednak i ten termin z powodu wyniesionych przez Kobyłeckiego sporów o taksę nieruchomości Nr. 2491a, w Warszawie odbytym być nie mógł, po oddaleniu przeto takowych, wyrokiem Rządzącego Senatu dnnia 23 i 24 Stycznia (4 i 5 Lutego) 1870 r. Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem ilacyjnym w dniu 10 (22) Lutego r. b. nowy termin do ostatecznego przysądzenia, tyle razywzmiakowanej nieruchomości na dzień 30 Marca (11 Kwietnia) r. b. godzinę 10 rano wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy r. 6,975 kop. $31^2/_3$ jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 14 (26) Lutego 1870 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1622. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, stosownie do art. 682 K. P. S. że na żądanie Izraela Rotholtz handlującego, w mieście gubernjalnem Kaliszu zamieszkałego i w temże mieście u Hipolita Grodzieckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Kaliskim zamieszkanie prawne do tej subhastacji obrane mającego, od którego tenże Patron Hipolit Grodziecki w miejsce protokółem zajęcia ustanowionego Obrońcy przy Radzie Stanu Teodora Rościszewskiego stawa i subhastację dóbr Skąpa prowadzi protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Marcelego Filipowskiego na gruncie dóbr d 15 (27) i 16 (28) Listopada 1867 r. po wydaniu w dniu 19 (31) Sierpnia t. r. przez Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego Walentego Suprynewicza nakazu sabhastacyjnego, który d. 22 Sierpnia (3 Września) t. r. przez woźnego Wincentego Hebdę legalnie doręczono, sporządzonym, z mocy aktu urzędowego przed Rejentem Stanisławem Rościszewskim w Warszawie d. 30 Grudnia (11 Stycznia) 1866/7 r. między Izraelem Rotholtz a Janem Zdzienickim zdziałanego, na satysfakcję sumy rs. 2,000 z procentami, lub ile mniej skutkiem dopełnionej wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego okaże się, Izraelowi Rotholtz należnej hypotecznie na dobrach Skąpa w dz. IV ubezpieczonej, zajęte zostały na przedaż publiczną przez przymuszone w właszczenie

DOBRA ZIEMSKIE

Skąpa lit. A. położone w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie i Okręgu Nowo-Radomskim, gminie Zamość, parafii Sulmierzyce.

Dobra te stanowiące jednę nierozdzielną całość, tak jak się znajdowały i z tem wszystkiem co je w dacie zajęcia składało i do nich należało, z inwentarzem żywym i martwym, porządkami gruntowemi, maszynami z wszelkiemi dochodami i użytkami zajęte, graniczą od południa z wsią Strzelcami, od zachodu z wsią Dworszewicami Pakoszowemi, od północy z Ostrołęką, a od wschodu z lasem rządowym Piekary, oddalone są: od m. Kalisza mil 16, od Radomska mil 3, od Petrokowa mil 7, od Częstochowy mil 5 Mają ogólnej rozległości włók 17, mórg 17 miary nowopolskiej, t. j. gruntów ornych włók 15 pr. 25, ogrodów mórg 2, łąk mórg 27, pastwiska mórg 22, pod zabudowaniami mórg 2, pod stawami z wodami około pręt. 100. pod drogami około mórg 2. Grunta średniej dobroci.

W dobrach zajętych są dwa ogrody owocowy i warzywny, a w nich jest około 300 sztuk drzew różnorodnych, ogrodzone płotem i sztachetami, budowle gospodarstwu odpowiednie to jest: stodół 3, owczarnia, obora, stajnia, kurnik, 2 sklepy, studnia, podwórze a w nim sadzawka, kląb z akacji poogradzane, dwór stary, 3 domy czworaki, karczma drewniana, w której trunki dworskie, przy karczmie obórka, w polu gruszek starych około 20. Inwentarz żywy i martwy mianowicie: maszyna, młockarnia, 3 wozy, 6 pługów, 8 bron, 4 radła, 8 koni, 6 krów dojnych, stadnik, 150 owiec, 6 wołów.

Podatki z dóbr do kasy Gubernialnej Petrokowskiej opłacane wynoszą rocznie rsr. 208 kop. $37^1/_2$.

Włościanie w dobrach osiedli, zostali uwłaszczeni i wynagrodzenie likwidacyjne za grunta dla nich odpadłe już wypłacone. Nie mają oni żadnych służebności na gruntach dworskich.

Właścicielem hypotecznym zajętych dóbr jest dłużnik Jan Zdzienicki. po śmierci którego w d. 10 (22) Maja 1869 r. nastąpionej, pozostali S-wie: *a)* Józefa z Nalaskich Zdzienicka, po Janie Zdzienickim wdowa, w Opaczy dużej pod Warszawą, *b)* Ignacy Zdzienicki, *c)* Józef Zdzienicki oba w dobrach Opacz pod Warszawą, *d)* Aleksander Zdzienicki w tych dobrach Skąpa zamieszkali, synowie: oraz *e)* Teodor Zdzienicki, nieletni syn ug. Jana Zdzienickiego, którego główną opiekunką jest jego matka wyżej wymieniona Józefa z Nalaskich Zdzienicka wdowa, a przydanym opiekunem Stanisław Zdzienicki Komisarz Administracyjny w Warszawie zamieszkały. Wszyscy oni przez akt zawiadomienia w tej subhastacji w d 16 (28) Maja 1869 r. doręczony, obrali sobie zamieszkanie prawne u Albina Hejnik Patrona w Kaliszu.

Gospodarczy zarząd w zajętych dobrach spełnia Aleksander Zdzienicki, mając sobie takowy przez ojca Jana Zdzienickiego oddany, a nawet jak słownie utrzymywał, dobra te wypuszczone w dzierżawę za umową ustną.

Dozór komornik oddał właścicielowi Janowi Zdzienickiemu i zarządcy Aleksandrowi Zdzienickiemu w tych dobrach mieszkającemu

Zajęcie doręczono w kopiach Wójtowi gminy Zamość w Zamościu Edwardowi Slosarskiemu d 17 (29) Listopada 1867 r. i Pisarzowi Sądu Pokoju w Nowo-Radomsku Antoniemu Chyczewskiemu d. 18 (30) t. m i r.

Następnie wniesiono je po raz drugi, po zniesieniu poswtępowania subhastacyjnego na skutek skargi S rów Jana Zdzienickiego wyrokiem Trybunału daty 15 (27) Lipca 1869 r. do księgi wieczystej dóbr Skąpa d. 8 (20) Listopada 1869 r. a w Kancelarji Trybunału d. 20 Listopada (2 Grudnia) t. r. zaregestrowano.

Szczegółowy opis dóbr zajętych miesci się w protokóle zajęcia, który z warunkami sprzedaży jest do przejrzenia w biurze Pisarza Trybunału i w Kancelarji Hipolita Grodzieckiego Patrona Trybunału w Kaliszu

Sdrzedaż odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefina, a pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w dniu 7 (19) Stycznia 1870 r o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 21 Listopada (3 Grudnia) 1869 r.

Warunki sprzedaży ogłoszono trzy razy na audjencji Trybunału d. 14 (26) Stycznia, 28 Stycznia (9 Lutego) i 11 (23) Lutego 1870 r. termin do przygotowawczego przysądzenia powyższych dóbr, Trybunał oznaczył na d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r godzinę 10 z rana W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rsr 7 500 w gotowiźnie.

Kalisz d. 12 (24) Lutego 1870 r.
Asesor Kolegjalny, J, Migórski.

N. D. 1615.

Z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Radomiu d 6 (18) Czerwca 1869 r., na żądanie Ignacego Libiszowskiego, w Radomiu zamieszkałego, czyniącego przez podpisanego Patrona, przeciwko Władysławowi i Felicji rodzeństwu Plantowskim, w dobrach Libiszowie C, Powiecie Opoczyńskim zamieszkałym przez Władysława Jawornickiego Patrona. działającym oraz przeciwko Władysławowi Smorczewskiemu. Ignacego Stankowskiego Patrona, za Obrońcę mającemu, u którego zamieszkanie prawne ma obrane, wreszcie przeciwko Hipolitowi Niziotyńskiemu, z pobytu i zamieszkania niewiadomemu, ocznie zapadłego, sprzedanemi będą w drodze działów w Trybunale rzeczonym, przed delegowanym Asesorem tegoż Trybunału, W-nym Jechalskim, przez publiczną licytacją.

DOBRA ZIEMSKIE

Libiszów C, w Okręgu i Powiecie Opoczyńskim, gubernji Radomskiej, w gminie Opoczno, parafji Libiszów położone, prawem własności do Ignacego Libiszewskiego w $^{109}/_{216}$ częściach, do Felicji i Władysława rodzeństwa Plantowskich w $^{91}/_{216}$ częściach, do Władysława Smorczewskiego w $^{8}/_{216}$ i do Hipolita Niziołyńskiego w $^{8}/_{216}$ częściach należące.

Rozległość ich wynosi około mórg nowopolskich 1234. mianowicie w gruntach pszennych około mórg 12, żytnich klasy II około mórg 375, żytnich klasy III około mórg 89; zarośli około mórg 32: miejsc po wyciętym lesie około mórg 243, lasu około mórg 20; nieużytków około mórg 62 i pastwisk wspólnych około mórg 251. Składają się one z 2-ch folwarków, jednego nazwy Górnizna, zostającego w dzierżawie Władysława Przyjałkowskiego, do d. 12 (24) Czerwca 1872 r. za czynsz roczny po rs. 1.350 kop. 30 opłacany, a drugiego nazwy Maksymilianowizna, w posiadaniu rodzeństwa Plantowskich zostającego, w procencie od sumy rubli sreb. 4,411 kop. 75.

Zabudowania mieszkalne i gospodarskie, gontami i słomą kryte, w małej części murowane, a prawie wszystkie drewniane, w stanie użytkowym zostające, w folwarku pierwszym na rsr. 6.840, a w drugim na rsr. 1,720. są ubezpieczone od ognia Zabudowania i grunta właścian uwłaszczonych, folwarczne Libiszowa A. i B. oraz do kościoła w Libiszowie będącego należące, wyłączają się od sprzedaży.

Wynagrodzenie likwidacyjne do depozytu Banku złożone, wynosi rsr 4,500 listami z 12 kuponami i gotowizną rubli sreb. 17 kop. $52^1/_2$ do którego nabywa prawa kupujący dobra rzeczone.

Sprzedaż popieraną jest na żądanie Ignacego Libiszowskiego, czyniącego przez podpisanego Patrona w m. Gubernialnem Radomiu zamieszkałego.

Szacunek dóbr tych wykryty taksą biegłych sporządzoną i wyrokiem Trybunału Radomskiego w d. 11 (23) Września 1869 r. zatwierdzoną, wynosi rs. 21,258 k. 46.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,258 k. 46, jako wartości dóbr i od rsr 3,617 kop. $52^1/_2$ jako wartości wynagrodzenia likwidacyjnego, czyli razem od sumy rs. 24,875 k. $98^1/_2$ a w braku licytantów od $^2/_3$ części tejże sumy czyli od rs. 16,584.

Vadium do licytacji wymagane jest w ilości rsr. 1,000.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych odbyta w d. 23 Października (4 Listopada) 1869 r. termin zaś do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia, oznaczony na d. 9 (21 Grudnia r. b. na godzinę 3 po południu, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu, przed W. Jechalskim, delegowanym Asesorem tegoż Trybunału

Obszerniejszy opis dóbr Libiszowa C. i warunki sprzedaży onych, odczytanemi być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu i u podpisanego Patrona.

Radom d 23 Paźdz (4 Listop.) 1869 r
T. H. Rauszer, Patron.

W dniu 9 (21) Grudnia 1869 r odbyła się licytacja przygotowawcza dóbr Libiszowa C. na której nikt z chęcią kupna niestanął.

Przy poświadczeniu tego przez delegowanego Asesora Trybunału, termin do stanowczej licytacji rzeczonych dóbr oznaczony został na d. 12 (24) Marca r. b godzinę 3 z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Radom d. 21 Lutego (5 Marca) 1870 r.
T. H. Rauszer, Patron.

N. D. 1616. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czynimy, że na żądanie Macieja Krasnodębskiego Urzędnika w Radomiu zamieszkałego, zamieszkanie prawne u Leona Romanowskiego Patrona w Radomiu obrane mającego, a który prawa swoje przelał następnie hypotecznie na rzecz Zenobji z Kochanowskich Romualda Babińskiego Doktora medycyny w Radomiu zamieszkałego, małżonkę, a który również, mają zamieszkanie prawne u Leona Romanowskiego Patrona, w poozukiwaniu sumy rs. 4,500 z procentem i kosztami, aktem Piotra Wojciechowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Radomiu w dniu 3 (15) Czerwca 1869 roku zajęte zostały, na przymuszone wywłaszczenie czyli sprzedaż:

DOBRA ZIEMSKIE MAŁOSZYCE

z przyległościami i przynależytościami, w parafji Wszech-święte, gminie Sadowie, Okręgu i Powiecie Opatowsbim, Gubernji Radomskiej, przy trakcie z Opatowa do Cmielewa położone, należące prawem własności do Teodora Jawornickiego w tychże dobrach zamieszkałego i na niego hypotecznie uregulowane. Ogólna przestrzeń tych dóbr wynosiła w przybliżeniu mórg 657 prętów 120, lecz na uwłaszczenie włościan przeszło morg 85 prętów 120, pozostało więc gruntu folwarcznego mórg 572. Gleba pszenna popielatka z gruntem przepuszczalnym, gospodarstwo trójpolowe Posiadłość folwarczna pomięszana z włościańską. Grunt orny wynosi mórg 425; łąki mórg 63, pastwiska mórg 30, las mórg 27, ogrody mórg 9, place, wody, staw drogi i wąwozy mórg 18, wszystko w przybliżeniu. Las dębowy, grabowy i sosnowy, młody nieurządzony, wystarcza na budowle. Ogród owocowy ogrodzony obejmuje około 1500 drzew owocowych i sadzawkę zarybioną

W dobrach Małoszycach znajdują się: dwór drewniany, piwnica w ogrodzie murowana, chałupa drewniana. cztery stodół w kwadrat drewniane, jedna z sych w słupy murowana z dwoma spichlerzami i sieczkarnią. W okólniku przy stodołach, jest szopa i chlewek, przed stodołami szopa chróściana, zewnątrz okólnika maneż do młocarni, a w stodole młocarnia, sieczkarnia i wialnia, stejnie, obory i owczarnie w kwadrat także z okólnikiem, drewniane, jeden z tych budynków ma ścianę od stodół murowaną, lecz budynek czwarty rozwalony; szopa pod słomą. We wsi jest chałupa drewniana, w połowie tej mieszka Szmul Wejsberg szynkarz, który płaci rocznie rsr. 60 i czworzk zajmowany przez czeladź dworską, ale w sporze zostaje z włościanami. Na łąkach jest szopa drewniana Zajęto zarazem koni 12, krów 3, owiec 180, te ostatnie mają być własnością Pawlickiego, wozów kutych 6, bron 8, radeł 2 pługów 4, jarzem 3. Młyn wodny drewniany, dom drewniany i kuźnia drewniana, młyn ten z domem i 2 morgami gruntu dzierżawi Mosiek Starkman za czynsz roczny rs. 105. Ciężary wynoszą rs. 400 kop. $36^1/_2$ rocznie.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Opatowie Józefowi Paprockiemu 4 (16) Października 1869 r., a w dniu 6 (18) Października Wójtowi Gminy Sadowia Janowi Niewójt i Pisarzowi Gminy Zborowskiemu. Wniesiony do księgi wieczystej dóbr Małoszyc 6 (18) Listopada 1869 r. a w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisa za podpisanego.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w dniu 20 Stycznia (1 Lutego) 1870 roku o godzinie 10-ej rano, na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki sprzedaży są do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu i u Leona Romanowskiego Patrona w Radomiu, sprzedaż popierającego.

Radom d. 22 Listop (4 Grudnia) 1869 r.
Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego poświadczam.

Radom d. 22 Listop. (4 Grudnia) 1869 r.
Szczuka.

Po trzechkrotnem ogłoszeniu warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 17 (29) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana i odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Radomiu. Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 12,000

Radom d 17 Lutego (1 Marca 1870 r.
Szczuka.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 1613. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Стефанію Антоськевичъ жительницу дер. Лушево, гмины Млоцкъ, Прасньшскаго уѣзда, отлучившуюся въ неизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіи 30 дней явалась въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ съ нею по законамъ.

Г. Пултускъ, Февраля 14 (26) дня 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. 1614 *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

1869 г. Ноября 19 дня въ г. Прасньшѣ во время ярмарка подозрительному лицу отобрано полушубокъ, потому вызываетъ симъ неизвѣстнаго владѣльца дабы съ доказательств ми собственности полушубка въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ явился, въ противномъ случаѣ будетъ съ нимъ поступлено по законамъ.

Г. Пулускъ, 4 (16) Февраля 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. *1565. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ Файвля Зейдемана портнаго проживающаго временно за паспортомъ въ г. Плоцкѣ дабы въ продолженіи 30 дней отъ дня настоящаго вызова явился въ сей Судъ ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Г. Плоцкъ, Февраля 9 (21) дня 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.— Za pozwoleniem Cenzury.